ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1933.

ΠΡΩΤΗ ΑΠ' ΟΛΑ ΕΙΝΕ Η:

Παπαροῦνα

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 17 — Ἰδιοκτήτης—Διευθυντής: ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ). — Ἀθῆναι, 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1933. — ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 2.

ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

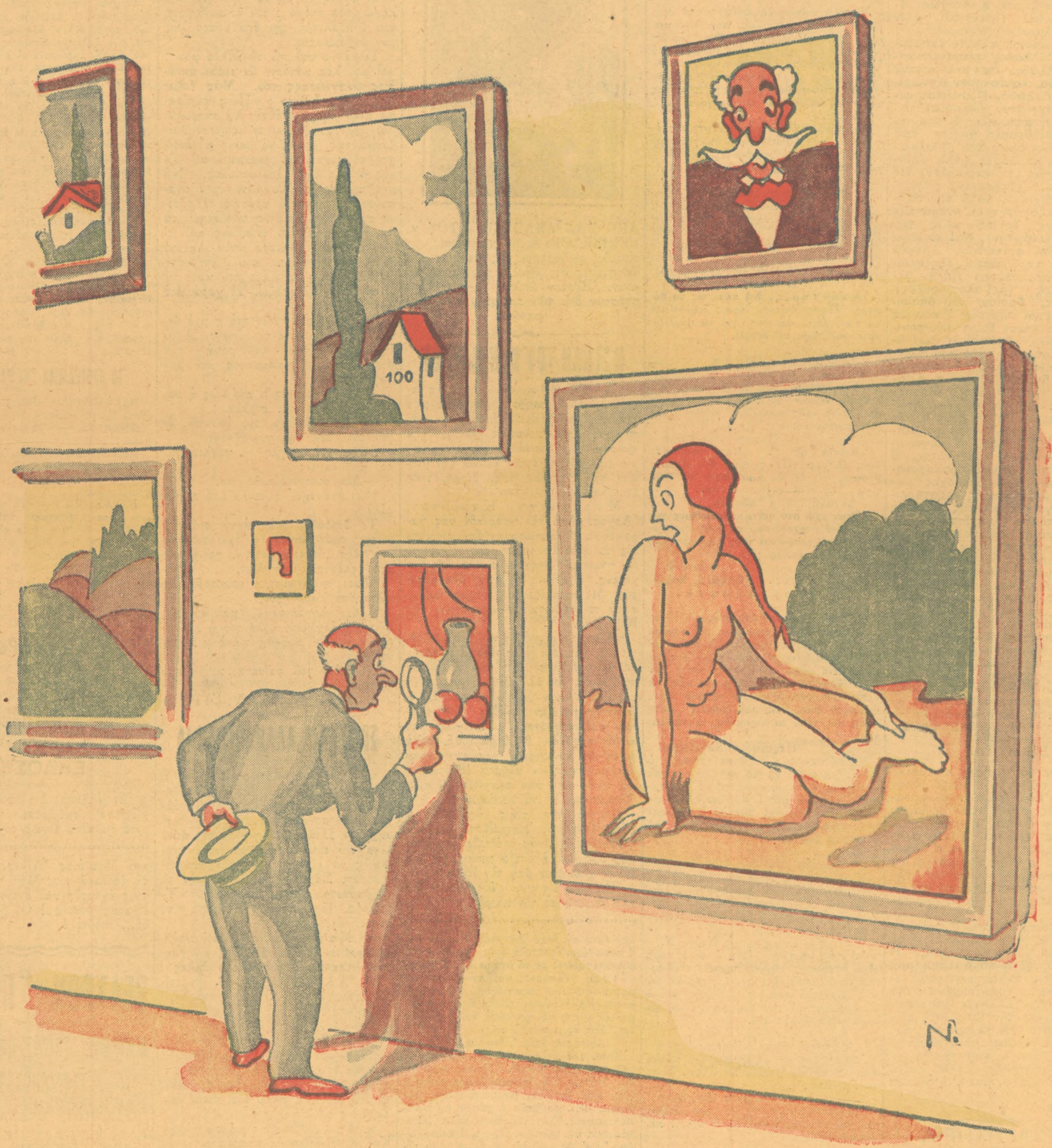

Η ΓΥΜΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΝΙΖΑ, ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ:

— Δυστυχία μου! Ἔτσι θὰ μὲ κυττάξῃ καὶ μένα;

Η "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ)

Ἐπὶ τῆς ὕλης. ΛΥΝΤΙΑ ΝΙΚΟΛΣ

Γραφεία: ΚΟΡΑΗ 4

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ: Ἐτησία Δρχ. 100.—
Ἑξαμ. » 60.—
Ἐξωτερικοῦ: Ἐτησία Δολ. 3.—
Ἑξαμ, » 2.—

Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν «Παπαρούναν» ἐν Ἀμερικῇ:
ANTHONY MAVROYIANNIS
HOTEL BYRON
249 WEST 49TH ST.
NEW YORK, N. Y.

ΧΟΙΡΕΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

ΔΥΣΤΥΧΩΣ "Η ΕΥΤΥΧΩΣ;

Δυστυχῶς λοιπὸν ἢ εὐτυχῶς; Ἰδοὺ ἡ ἀπορία! Πρόκειται πάλιν περὶ τοῦ ἀπαισίου (θεσπεσίου) ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε ἐκυβέρνησε τὴν Ἑλλάδα, κατετυράννησε τὴν Ἑλλάδα, ἐπενταπλασίασε τὴν Ἑλλάδα, κατέστησεν ἀγνώριστον τὴν Ἑλλάδα. Πρόκειται περὶ τοῦ ἀντιχρίστου (Μεσσία) τοῦ ὁποίου ἡ κατάπτυστος (ἡ περίπυστος) σταδιοδρομία ἤρχισε πρὸ δεκαετηρίδων ὅλων ἀπὸ τὸ Θέρισσον διὰ νὰ καταλήξῃ (ἄλλ' εὐτυχῶς ἢ ἀτυχῶς δὲν κατέληξεν) εἰς τὴν στυγερὰν (ὑπέροχον) ἀπόπειραν τοῦ Ψυχικοῦ, κατὰ τὴν ἀποφράδα (ἀλησμόνητον) νύκτα τῆς παρελθούσης Τρίτης πρὸς τὴν Πέμπτην (Τετάρτην). Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ φρικώδους (μεγαλειώδους) κηρύγματος ἐξεδηλώθη: Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην μεγαλεπήβολος (μεγαλεπίβουλος) Κυβερνήτης, ὅμοιον τοῦ ὁποίου δὲν εἶδε μέχρι σήμερον ὁ κόσμος ὀλίγου δεῖν ἔπεσε θῦμα δολοφονικῶν σφαιρῶν, ἑκατοντὰς τῶν ὁποίων ἐρρίφθησαν κατὰ τοῦ πολυτίμου σαρκίου του. Ἀλλ' εὐτυχῶς (ἀτυχῶς) διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὁ Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος, διάτρητος ἐκ τῶν σφαιρῶν καὶ λαμποκοπῶν ἐκ χαρᾶς ἐπὶ τῇ βεβαίᾳ, ὡς ἀπεδείχθη, ἐκ τῶν ὑστέρων, διασώσει του ζῇ ἀκόμη. Ὁ μεγαλοφυής, ὁ στυγερὸς κυβερνήτης, ὁ δολοφόνος τῶν ἐξ καὶ ὁ δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐξ, ὁ ὑπέροχος μητραλοίας, ὁ διαβόητος φιλάνθρωπος, διέφυγε τὰς φονικὰς σφαίρας καὶ ἀντὶ σήμερον νὰ ἶπταται εἰς ἄλλας σφαίρας, ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ μεταξὺ ἡμῶν, ἄρχων καὶ ἀρχόμενος, δολοφονῶν καὶ δολοφονούμενος, τυραννῶν καὶ τυραννούμενος,... ἐφιαλτῶν καὶ ἐφιαλτούμενος. Ἀλλ' ἐκ τῶν στηθῶν τοῦ Πανελληνίου μία ἐξέρχεται κραυγὴ διάτορος. Νὰ συλληφθοῦν οἱ δολοφόνοι! Νὰ συλληφθοῦν καὶ νὰ τιμωρηθοῦν ἀνηλεῶς καὶ παραδειγματικῶς. Παραδειγματικῶς διότι ἐπυροβόλησαν κατὰ τοῦ πρώτου τῶν Ἑλλήνων. Ἀνηλεῶς, διότι τὸν ἄφισαν νὰ διαφύγῃ!

Ἓν ἐκ τῶν δύο ἢ ἀμφότερα.

ΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

ΣΟΒΑΡΟΤΗΣ

Μὰ εἶνε νὰ γράφῃς σατυρικὸ περιοδικὸ τοῦτον τὸν καιρὸ στὴν Ἑλλάδα; Ἐδῶ χρειάζεται μοναχα σοβαρὸς τύπος, τόσο σοβαρὸς ποὺ νὰ τὸν διαβάζῃς καὶ νὰ πεθαίνῃς στὰ γέλοια! Γιατί, ἀλήθεια, προτιμώτερος εἶνε ὁ θάνατος ἀπὸ τὰ γέλοια, ποὺ μπορεῖ νὰ σοῦ προκαλέσῃ ἡ σοβαρότης τῆς καταστάσεως, παρὰ ἀπὸ ἄλλην αἰτία, παραδείγματος χάριν ἀπὸ τὴν πεῖνα.

Καί, μήπως, μονάχα ὁ σοβαρὸς ὁ τύπος εἶνε γλέντι τρελλό, γλέντι μοναδικὸ αὐτὲς τὶς ἡμέρες; Ἢ καὶ ὁλόκληρη ἡ κατάστασή μας ὡς κράτους συνταγματικοῦ, ἐλευθέρου καί... εὐνομουμένου; Μὰ στὸ Θεό σας, Ἕλληνές μου: στὰ σοβαρά, ἔχετε τὴν ἰδέα ὅτι εἶνε κράτος τοῦτο 'δῶ τὸ πρᾶμα, ποὺ φιάξανε μὲ τὸ αἷμά τους οἱ πατέρες μας; Τότε, τί εἶνε τὸ Μεξικὸ καὶ ἡ Ζουλουλάνδη; Ἑλλάδες. Καὶ τί εἶνε ἡ Ἑλλάδα, μία κ' ἡ αἰώνια Ἑλλάδα;

Μπελάδες!

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ἡ «Παπαροῦνα» συγχαίρει τὸν κ. Βενιζέλον ἐπὶ τῇ διασώσει του καὶ χαίρει ὑπεράγαν, διότι δὲν ἐστερήθη ἑνὸς πολυτίμου συνεργάτου της καὶ ἑνὸς ἀναγνώστου της ἐπίσης πολυτίμου. (Πληρώνει δύο δραχμὰς γιὰ τὸ κάθε φύλλο τῆς «Παπαρούνας». Ἂς παραδειγματισθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι πολιτικοί).

ΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΙ ΜΑΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΑΒΟΥΛΙΑΣ

Μεγάλη κίνηση ἐδημιούργησε ἡ στήλη τῆς θείας Ἀβουλίας, ποὺ ἐγκαινιάσαμε στὴν «Παπαροῦναν». Φαίνεται ὅτι οἱ συμβουλές της πάνουν τόπο. Κι' ὁ ἕνας ἀναγνώστης μὲ τὸν ἄλλο διαπιστώνουν τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν σοφῶν συμβουλῶν τῆς θείας Ἀβουλίας καὶ ἀποφασίζουν νὰ καταφύγουν στὰ φῶτα της.

Δημοσιεύουμε καὶ σήμερα μερικὲς ἐπιστολὲς ἀναγνωστῶν καὶ ἀναγνωστριῶν, ποὺ ζητοῦν τὶς συμβουλὲς τῆς θείας, μαζὶ μὲ τὶς σοφὲς καὶ εὔστοχες ἀπαντήσεις της.

Ἀγαπητὴ θεία Ἀβουλία,

Ἔχω νὰ σᾶς ὑποβάλω μιὰν ἐρώτηση. Ὁ φίλος μου, ἕνα ὡραῖο παλληκάρι ὡς εἰκοσιπέντε χρονῶν, μὲ παρακαλεῖ κάθε βράδι νὰ δεχθῶ νὰ μὲ συνοδεύσῃ στὸ θέατρο. Τί μὲ συμβουλεύετε; Νὰ πάω; Σημειῶστε ὅτι ὁ φίλος μου εἶνε κουφός.

Πανάκεια Ἀσκληπιάδη

Ἀπάντησις. Νὰ πᾶτε εἰς τὸ θέατρο. Προηγουμένως ὅμως φροντίστε νὰ κουφαθῆτε καὶ σεῖς, γιὰ νὰ ἀπολαύσετε καλύτερα τὸ θέαμα.

Ἀγαπητὴ θεία Ἀβουλία,

Δύο κύριοι μᾶς ἐκάλεσαν νὰ περάσουμε ἕνα ἀπόγεμα στὴ γκαρσονιέρα τους καὶ μᾶς ἔδωκαν τὸ λόγο τῆς τιμῆς των ὅτι δὲ θὰ μᾶς πειράξουν καθόλου. Τί μᾶς συμβουλεύετε; Νὰ πᾶμε ἢ ὄχι;

Πιπάτσα καὶ Φοῦλα

Ἀπάντησις. Μὴν πιστεύετε τοὺς ἄντρες, εἶνε ψεῦτες. Νὰ εἴσαστε βέβαιες ὅτι δὲ θὰ κρατήσουν τὸ λόγο τους. Σᾶς συμβουλεύω νὰ πᾶτε.

Ἀγαπητὴ θεία Ἀβουλία,

Ὅταν ἔχω στὸ σπίτι καλεσμένους γιὰ τσάϊ, εἶνε ὑπαρχρεωτικὸ νὰ τοὺς προσφέρω τσάϊ ἢ μπορῶ νὰ τοὺς ξεγελάσω μὲ μιὰν ὅμορφη κωζερί;

Λίνα Φ.

Ἀπάντησις. Ἀρκεῖ ἡ κωζερὶ νὰ γίνεται μὲ βουτήματα.

Ἀγαπητὴ θεία Ἀβουλία,

Ἀγαπῶ ἕναν ὅμορφο νέο καὶ νομίζω πὼς κ' αὐτὸς μ' ἀγαπᾶ. Ἔτσι τοὐλάχιστον μοῦ λένε οἱ φίλοι του. Ἐκεῖνος ὅμως εἶνε τόσο ὑπερήφανος, ὥστε δὲν εὐδοκεῖ νὰ μοῦ ἐκδηλώσῃ τὰ ἀληθινὰ αἰσθήματά του. Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε, ἀγαπητὴ θεία, σεῖς ποὺ εἴσαστε τόσο καλὴ καὶ τόσο πεπειραμένη, τί νὰ κάνω;

Περσεφόνη Καρσιλαμᾶ

Ἀπάντησις. Ὅταν γεννηθῆ τὸ παιδί, μπορεῖτε νὰ τὸ πετάξετε στὰ σκουπίδια ἢ νὰ τὸ στείλετε μὲ ἕνα ἔμπιστο πρόσωπο στὸ Βρεφοκομεῖο. Πράματα ποὺ γίνονται. Ἐκτὸς ἂν προτιμήσετε κανένα μέσον δραστικώτερο, ἐφ' ὅσον εἶνε καιρός.

Ἀγαπητὴ θεία Ἀβουλία,

Ὁ ἄντρας μου ἀργεῖ πολὺ νὰ ρθῇ στὸ σπίτι τὴ νύχτα καὶ δικαιολογεῖται ὅτι αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἔχει πέσει πολλὴ δουλειὰ στὸ γραφεῖο. Σεῖς τί φρονεῖτε; Λέει τὴν ἀλήθεια;

Ντόρα Χ.

Ἀπάντησις. Ἂν ὁ φίλος σας εἶνε ἄνθρωπος καθὼς πρέπει, κουβαντᾶς καὶ καλός, ἡ κατάστασις αὐτὴ θὰ σᾶς εἶνε πολὺ εὐχάριστη. Φτάνει καὶ ὁ ἄντρας σας νὰ εἶνε εὐχαριστημένος μὲ τὴ δακτυλογράφο του.

Ἀγαπητὴ θεία Ἀβουλία,

Ἔχω γυναῖκα μὲ περίσσεια κάλλη καὶ μοῦ τὴν γλεντοῦνε κι' ἄλλοι. Πῶς τὸ ἐξηγεῖτε;

Ἀήδιος Ἀηδιάδης

Ἀπάντησις. Ἂς μπαλώνουνται καὶ μερικοὶ ἄλλοι, ἀφοῦ ἔχει... περίσσεια κάλλη.

Σ. Π. Ὅσοι ἔχετε ἀπορίες γιὰ ὅ,τιδήποτε ζήτημα, πολιτικό, κοινωνικό, φιλολογικό, νὰ ἀποτείνεσθε στὴ θεία Ἀβουλία. Ἡ σοφὴ αὐτὴ γυναῖκα θὰ βρῇ τρόπο νὰ μπερδέψῃ ἀκόμη περισσότερο τὸ ζητήματα καὶ νὰ σᾶς δημιουργήσῃ καινούριες ἀπορίες. Σὲ δουλειὰ νὰ βρισκόμαστε!...

Μαζὶ μὲ τὰ γράμματα αὐτὰ ποὺ ἐλήφθησαν στὰ γραφεῖα μας καὶ ἀπησχόλησαν τὴ θεία Ἀβουλία, ἐλήφθη καὶ ἡ κατωτέρω ἐπιστολὴ ἑνὸς ἀναγνώστου, ποὺ ὑπογράφει μὲ τὸ ὄνομα Σ. Σταυρίτης, ἔμπορος, καὶ ποὺ ὑποπτευόμαστε ὅτι εἶνε πραγματικό. Φανταζόμαστε ὅτι ὁ κύριος αὐτὸς ἐχρησιμοποίησε τὸ κόλπο γιὰ ρεκλάμα τοῦ μαγαζιοῦ του. Γιὰ κρίνετε καὶ σεῖς.

Ἀγαπητὴ θεία Ἀβουλία,

Ζητῶ τὴν πολύτιμη συμβουλή σου ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Ἤμουν περαστικὸς ἀπὸ τὴν ὁδὸ Πεσματζόγλου καὶ χάζευα στὶς βιτρίνες μπροστά, ὁποῦ, ξαφνικά, μὲ... ρούφηξε ἡ πόρτα ἑνὸς καταστήματος. Σὰν εὑρέθηκα μέσα ἀναγκάστηκα νὰ ψωνίσω μερικὰ ἀνδρικὰ εἴδη. Ἀμ' δὲ μοῦ λὲς τί ἔπαθ' ἀπὸ τότε; Δὲ βρίσκω ἡσυχία ἀπὸ τὰ θηλυκὰ ποὺ ἔχουν ξετρελλαθῆ μαζί μου. Τί μὲ συμβουλεύεις νὰ κάνω;

Μπιμπίκος Ψ.

Ἀπάντησις. Ἐπειδὴ δὲ μπορεῖς νὰ ἐπιστρέψῃς τὰ εἴδη ποὺ ἀγόρασες, σύστησε στοὺς γνωστούς σου νὰ ψωνίζουν ἀπὸ τὸ κατάστημα αὐτὸ κ' ἔτσι νὰ μοιραζόσαστε τὶς ἐνοχλήσεις τῶν θηλυκῶν.

ΜΕΓΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ: «...Ἡ πεποίθησίς μου εἶνε ὅτι οἱ δράσται τῆς ἐναντίον μου ἀποπείρας δὲν ἤθελον νὰ μὲ φονεύσουν. Ἤθελον ἁπλῶς νὰ μὲ καταστήσουν διὰ τῶν σφαιρῶν των διαφανῆ...»

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΥ

Ἀνυποψίαστον Ἀρσακειάδα. Ἐνταῦθα. Κοπανίστε μπόλικον ἀέρα, μποτιλλιάρετέ του καὶ πέρνετε τρία κουτάλα σούπας τὴν ἡμέραν. Τὰ κουτάλια νὰ εἶνε ἀπὸ μπακίρι καὶ νὰ ἔχουν ἐπάνω τὴν μάρκαν τῆς γιαγιᾶς σας, διαφορετικὰ δὲν πιάνεται.

Μαραμένην Καμέλιαν, Ἄργος. Ἀπὸ τὸν γραφικόν σας χαρακτῆρα διεπιστώσαμεν ὅτι ἀνήκετε εἰς τὸ ἀσθενὲς φύλον, εἰς τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν, ἀνήκουν καὶ ἄλλαι γυναῖκες. Πάθησίς σας ὄχι ἀθεράπευτος. Μεταχειρίζεσθε βάμμα ἰωδίου κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν μοναχῶν τῆς Κερατέας.

Χαριτωμένην Ὑπνοβάτιδα, Καμάρι Κορινθίας. Δύνασθε νὰ θεραπευθῆτε ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν τοῦ ὕπνου, ἂν ἀλλάξετε χωριό.

Πούλον Πουλόπουλον, λογοτέχνην, 6ην σελίδα; 5ην στήλην «Παπαρούνας». Δυστυχῶς τὸ κακόν σας δὲν θὰ θεραπευθῇ, παρὰ μόνον ἂν συνεχίσετε τὴν συγγραφὴν ἀριστουργημάτων μέχρις ἐξαντλήσεως ἡμῶν καὶ τῶν ἀναγνωστῶν σας. Ὑπομονήν. Τί νὰ κάνουμε;

Ἱππότην τῆς ὁμίχλης, Ρίον Ἰανείρον. Ἐπιμείνατε εἰς τὴν θεραπείαν ποὺ σᾶς ὑπέδειξεν ὁ μπαμπᾶς σας καὶ ἡ ὁποία συνίσταται εἰς ξύλον ἀλύπητον ἀπὸ τὸν ἴδιον.

Ἐφευρέτην, ἐνταῦθα. Θὰ σᾶς περάσῃ μὲ τὸν καιρόν.

ΕΞΥΠΝΑΔΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΤΟ ΚΟΛΠΟ ΜΟΥ

Παπαροῦνα μου σ' ἀγαπῶ καὶ σ' ἐκτιμῶ. Ὄχι μὲ λόγια ὅμως· μὲ ἔργα. Βάλθηκα νὰ σοῦ διπλασιάσω τοὺς ἀναγνώστας σου. Λοιπὸν χαρᾶς εὐαγγέλια· τὸ κατώρθωσα μιὰ χαρά. Καὶ τί; ξεγέλασα ὄχι κανέναν πρῶτον τυχόντα. Μπορεῖς νὰ μοῦ βρῇς ποιόν; Γιὰ νὰ μὴ σὲ τυρανήσω σοῦ λέγω νέτα σκέτα: τὸν κ. καθηγητή μου! Μάλιστα τὴν ἔπαθε ποὺ λὲς σὰν ἀγράμματος.

Τώρα νὰ σοῦ πῶ τὸ κόλπο μου; καὶ μοῦ λὲς κατόπιν ἂν εἶμαι ἀντάξιος ἀναγνώστης σου. Μᾶς βάζει λοιπὸν μιὰ ἔκθεσι: «Πῶς περάσαμε στὴν ἐξοχή». Καὶ τοῦ σκαρώνω μιὰ περιγραφὴ ὄνειρο, ποὺ στὸ διάβασμά της μπορεῖ νὰ μείνῃ μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα ἀπὸ θαυμασμὸ κι' αὐτὸς ὁ Ποῦλος Πουλόπουλος. Νὰ μιὰ περικοπή: «Τὸ μάτι μου ἀναπαύεται πάνω στὸ πράσινο. Πράσινα τὰ δένδρα, πράσινοι οἱ κάμποι, τὰ βουνά, ἡ πλαγιές, ὅλα, ὡς καὶ τ' ἄλογα. Κι' ἀνάμεσα στὸν ὠκεανὸ αὐτὸν τοῦ πράσινου, σὰν μισόσβυστη ἀχτῖνα πέρνει τὸ μάτι μου κάτι νὰ κοκκινίζῃ. Πλησιάζω. Τί χαρά. Μιὰ 'παπαροῦνα».

Καὶ κοπανάω πάνω στὸ π μιὰ ψιλή. Ἐδῶ ποὺ λέτε τὴν ἔπαθε. Ἀφοῦ ἐγκωμίασε τὴν περιγραφὴ τὴν παθαίνει σὰν ἀγράμματος καὶ μοῦ λέγει:

—Δὲν ξέρεις παιδί μου πῶς ἡ παπαροῦνα δὲν θέλει πνεῦμα;

Ἔχετε δίκαιο, τοῦ ἀπαντῶ, ἀφοῦ ἔχει δὲν τῆς χρειάζεται.

Βάζει μιὰ στιγμὴ τὰ γυαλιά του καὶ μοῦ λέγει:

—Δὲν συνεννοούμεθα παιδί μου.

Γιὰ ἀπάντησι ξεφουλκῶ ἕνα σου φύλλο.

Τὸ διαβάζει στὴν ἀρχὴ σοβαρὸς κατόπι σκάει λιγάκι τ' ἀχειλάκι του μιὰ ἰδέα, ὕστερα μειδιᾷ, γελᾷ καὶ στὰ τελευταία καγχάζει.

Πάει, σκέπτομαι, ὁ φουκαρᾶς τὸν πῆρα στὸ λαιμό μου.

Κράτα λογαριασμὸ καὶ θὰ δῇς πῶς στὸ ἐρχόμενο φύλο σου ἡ κυκλοφορία σου θ' αὐξηθῇ κατὰ μιὰ μονάδα.

Δὲν εἶνε μοῦ φαίνεται καὶ μικρὸ πρᾶγμα!

ΑΛ. ΣΥΡ.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Πάνον Ἀεροπάνον ἢ Ἀεροπλάνον. Ἐπληροφορήθημεν ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖόν σας ἀεροτάξιδον συναντηθήκατε μὲ τὸν καθηγητὴν Πικὰρ καὶ γιὰ νὰ τὸν πικάρετε τοῦ εἴπατε ὅτι πρόκειται προσεχῶς νὰ ἐξερευνήσετε τὴν στρατόσφαιραν. Σᾶς συμβουλεύουμε μὴν τὸ ξανακάνετε. Μέχρι τώρα εἴσθε Ὑδρόβιος. Πρέπει νὰ γίνεται μὲ τὸ στανιὸ ἀερόβιος;

κ. Μπουρδάραν, βουλευτὴν, Ἀθηναϊκὸν ρίνγκ. Γροθιὲς ἐλήφθησαν. Ἀρκοῦν. Μὴ στείλετε ἄλλες!

κ. Ἄλκην Θρῦλον, κριτικόν κτλ. Ἐννοοῦμεν παλὺ καλὰ ὅτι εἶσθε «κριτικὸς» τί σημαίνουν ὅμως «κτλ.»;

κ. Ζαχ. Παπαντωνίου, ἐνταῦθα καὶ παντοῦ καὶ πάντοτε. Τὸ πρᾶγμα εἶνε τόσον θέσει, ὅσον καὶ φύσει ἀδύνατον, διότι δὲν ἀρκεῖσθε σὲ μιὰ θεσοῦλα, ἀλλὰ ἐσύ, παιδί μου, τὰ θὲς οὖλα!

κ. Δομ. Θεοτοκόπουλον, Κρῆτα, Τολέδον. Αἱ πληροφορίαι σας εἶνε ἱστορικῶς ἀκριβεῖς. Ὁ κ. Ἀγιλλεὺς Κύρου εἶνε υἱὸς τοῦ Ἀδώνιδος Κύρου διευθυντοῦ τῆς «Ἑστίας» ἐὰν δὲ δὲν ἐπῆγε στρατιώτης, δὲ φταίει αὐτός. Δὲν τὸν ἄφισε ἡ μαμᾶ του.

κ. Μπέην Μαυρομιχάλην, καφετζῆν, καφενεῖον ἡ «Ὡραία Βραζιλία» ἐνταῦθα καὶ Μπουένος Ἄϊρες. Ὁ καφένας τὴ δουλειά του. Μὴν τοὺς πιστεύῃς τοὺς ἐχθροὺς ποὺ ἔχουν κ-αρηνιάσει. Κ-αφὲς αὐτοῖς! Οὐ γὰρ οἶδασι τί θὰ... πιοῦσι!

ΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

Εἰς ἕνα καφενεδάκι στὰ Ἐξάρχεια ἐκάθηντο ἀπὸ ἑνωρὶς τὸ ἀπόγευμα πίνοντες τὸ οὐζάκι των ὁ παλιός μας γνώριμος Οἰδ. Τυράνος μετὰ τῆς ἐκ Μπρουντγωαίη φίλης του — Μαιτρέσας — ψημιζομένης διὰ τὸ Σὲ ξ-ὰ π π ή λ τ η ς.

Τὰ πράγματα ἕως ἐδῶ ἔβαινον κανονικῶς καὶ οὐδεὶς ἐφαντάζετο ὅτι σὲ λίγο ἡ γειτονιὰ καὶ τὸ Καφενεδάκι θὰ εἶχαν Πανηγύρι σωστό.

Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ Τυράνος θέλοντας νὰ κάμῃ ναυτικὴν ἐπίδειξιν καὶ πνεῦμα, μὰ πρὸ παντὸς διὰ ν' ἀντιληφθῇ ἐὰν ἡ φίλη του εἶνε ζηλιάρα, ἐντελῶς ἀπρόοπτα καὶ ἀφελῶς τῆς ἐπρότεινε νὰ χορέψῃ μαζύ του, ἐκεῖ ὅπως εὑρίσκοντο, ἕνα Ταγκό, ὁ,τιδήποτε ἔστω καὶ ἀλήτικο.

Ὡς ἦτο σχεδὸν ἐπόμενον ἡ Τσαχπίνα τὴν παράκλησίν του δὲν τὴν ἐδέχθη καὶ, σηκωθεῖσα, ἠπείλησε ὅτι θὰ τὸν ἐγκατέλειπε ὁριστικῶς καὶ ἤρχισεν ἀπομακρυνομένη... Τοῦτο ἐθεώρησε ὡς προσβολὴν καὶ μάλιστα δεινὴν ὁ Τυράνος καὶ ἀμέσως διὰ νὰ τὴν ἐκδικηθῇ τῆς ἐξεσφενδόνισε παρατυχοῦσαν Ἀλατιέραν καὶ μίαν Κεραμίδαν ποὺ ἔλαβεν ἐξ ἀνεγειρομένου κτιρίου.

Ἡ γειτονιὰ ἀνεστατώθη κυριολεκτικῶς καὶ ἐν μέσῳ τῆς συγχύσεως τὸ ζεῦγος ἐξηφανίσθη μυστηριωδῶς.

Ἀργὰ τὸ ἑσπέρας — κατὰ τὰς διαδόσεις — ἐθεάθησαν εἰσερχόμενοι εἰς τὰς Κεντρικὲς Ἑνωμοτίες τοῦ Πειραιῶς, ποὺ παίζονται στὴν Φρεαττύδα σιγοτραγουδῶντας... «Ὄνειρο ἦταν καὶ πάει» ἀνθοστόλιστοι μὲ ὅλα τὰ λουλούδια — ὅλων τῶν εἰδῶν — καὶ μὲ Παπαροῦνες ἀκόμη.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ

ΒΑΡΒΑΣΑΙΝΑ. — «Πέντε ποντικοὶ βαρβάτοι» μετὰ εἰκόνων.

ΑΜΑΛΙΑΣ. — «Τὰ μαλλιά σου τὰ κομμένα», βιολί.

ΠΕΝΤΑΓΙΟΙ. — «Μαρία Πενταγιώτισσα», στρατ. ἀπόσπασμα.

40 ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ. — «Πολλοὶ δίσκοι», γραμμοφώνου.

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ. — «Τὸ παραμύθι τελείωσε τώρα». «Βικτωρία καὶ Οὐσσάρος».

ΙΤΕΑ. — «Μιὰ Ἰτέα εἶνε ὅλα!»

ΠΕΡΟΚΕ. — «Πιὲς γλυκὸ κρασί.....» Ὀρχήστρα πλήρης.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ. — «Ψηλὸ κυπαρισσάκι μου», κλαρίνο.

ΑΓΟΡΑ. — «Ἄχ, Μπαγιατέρα!...» Ἐκτέλεσις ὀρχήστρας ἑστιατορίων.

ΨΥΧΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

Ἐξηκολούθησαν καὶ χθὲς αἱ ἔρευναι εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ψυχικοῦ πρὸς σύλληψιν τῶν παρενοχλούντων τὰ νεαρὰ ζεύγη.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἀγγέλλεται ὅτι προσεχῶς θ' ἀρχίσῃ νὰ ἐκδίδεται...ἐπὶ χρήμασιν «μιὰ γυναῖκα δίχως σημασία».

ΘΕΑΤΡΟΝ "ΠΕΡΟΚΕ,,

ΜΑΥΡΕΑΣ - ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΕ - ΣΥΛΒΑΣ - ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΙΤΗ ΑΡΣΕΝΗ, ΝΕΛΛΗ ΡΟΖΙΕ, ΝΙΝΑ ΣΥΛΒΑ κλπ.

ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΔΙΚΗΣ, Γ. ΔΙΑΝΕΛΟΣ, ΑΠΟΛΛΩΝ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ κλπ.

ΜΠΑΛΕΤΤΑ, ΧΟΡΟΙ, ΣΚΕΤΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ). ΜΟΥΣΙΚΗ: ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ.

Η «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ» ΜΑΣ ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ!

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΚΑΙ ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΠΟΙΟΝ ΚΡΟΤΟΝ

Τῶν Ἀθηνῶν τὸ μέτωπον ἐν πλήρει δράσει πάλιν
εὑρίσκεται. Τὰ σᾶματα ξυπνοῦνε τῶν Ἑλλήνων
καὶ μὲς στὴν παραζάλην
ὅλους τοὺς Ἕλληνες μεθᾶ ἡ μέθη τῶν κινδύνων.
Τί τόπος, Θεέ μου! Δὲ μπορεῖ οὔτε στιγμὴ νὰ ζήσῃ
μὲ ἡσυχία, τὄχουνε οἱ Ἕλληνες κατάρα
τοὺς τσακωμοὺς ν' ἀφίσουνε, τοὺς σκοτωμοὺς, τὰ μίσῃ,
γιατί ἔχουνε στὸ αἷμα τους μέσα τὴ φαγωμάρα.

Τοῦ ζηλωτῆ τὰ μάθατε τὰ νέα κατορθώματα
ὅπου ἀναστατώσανε ὅλον τὸν Πειραιᾶ
ἀδίστακτα ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς πατᾶ σὲ πτώματα,
μὰ τὸ μυαλό του σίγουρα δὲ στέκει στερεά.
Ὅλους τοὺς νέους ἀπὸ δυὸ χρονῶν καὶ παραπάνω,
ἐδήλωσε, ἀπόφαση ἔχω νὰ τοὺς ξεκάνω!
Κανεὶς ἀπὸ τὸ σπίτι μου μπροστὰ δὲ θὰ περάσῃ
γιατί ἐκεῖνα ποὖφαγε τὸ Πάσχα θὰ ξεράσῃ.
Γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα τὴν πίστη του τὴν ἅγια,
θενὰ σκοτώσω ἀλύπητα τὸν κάθε τὸν κανάγια,
ὅπου κοττᾶ στὶς κόρες μου γλυκὸ νὰ ρίξῃ βλέμμα
κι' ἡ προσβολὴ θὰ ξεπλυθῇ μονάχα μὲ τὸ αἷμα.

Τὸ εἶπε καὶ τὸ ἔκανε. Ἔφερε ἀπὸ τὴ Μάνῃ
ἕναν ἀνδρεῖο συγγενῆ καὶ τοὖπε νὰ ξεκάνῃ
ὅλους τοὺς νέους τῆς γειτονος, κανένας νὰ μὴ μείνῃ
κι' ἔτσι παράδειγμα κι' αὐτὸ στοὺς Δὸν Ζουὰν νὰ γίνῃ.
Κι' ἀντιστάσεως μὴ οὔσης,
κάποιος νέος, Κ. Γούσης,
ἐνῷ στὸ τάβλι ἔσκυβε κι' εἶχε τὸ νοῦ του στὰ ζάρια,
ἔδέχθηκε ἐπίθεση ἀπὸ δυὸ «παλληκάρια»,
ποὺ τὸ κεφάλι τοὖσπασαν καὶ τώρα κινδυνεύει,
χωρὶς καλὰ ν' ἀντιληφθῇ κι' ὁ ἴδιος τί συνέβη.
Τί πράμματα περίεργα! Γιατί ἔχει λίγα χρήματα
ἕνας ἀνόητος μπορεῖ γιὰ λόγους ἀνοήτους
τὸν κόσμο νὰ δολοφονῇ, νὰ στρώνῃ κάτω θύματα
κι' ἄνθρωποι νέοι νὰ χάνουνε γιὰ κεῖνον τὴ ζωή τους.
Τώρα ὑπὸ ἀπαγόρευση λένε πὼς θὰ τὸν βάνουν,
πρᾶγμα ποὺ... πρὶν νὰ τρελλαθῇ ἔπρεπε νὰ τὸ κάνουν.

Κι' ἄλλα πολλὰ γινήκανε αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα
στὴν ὄμορφην Ἑλλάδα,
μ' ἀπ' ὅλα πειὸ μεγάλο
καὶ ποὺ δὲν εἶνε ἄλλο
σ' ὅλο τὸν κόσμο σὰν αὐτό, εἶνε τὸ γεγονὸς,
ποὺ ἀπὸ τὴν ἀντίληψη δὲ φεύγει κανενὸς
ἡ τόση σημασία του καὶ ποὺ ὅλοι τὸ μαντεύετε
ἢ πιθανῶς κοντεύετε!

Μιλῶ γιὰ τὴν ἀπόπειρα κατὰ τοῦ Βενιζέλου,
ποὺ ἔχει, ὡς λέν, τὴν ἔννοια ἑνὸς φρικτοῦ φουρνέλλου,
ποὺ τὴν Ἑλλάδα ὁλόκληρη κόντεψε νὰ τινάξῃ
εἰς τὸν ἀέρα κι' ἔκβαση θὰ εἴχαμε κακή.
Τὰ πράμματα δὲν ἔγιναν διόλου σωστὰ κι' ἐν τάξει
μὲ τούτη τὴν ἀπόπειρα τὴν ἐγκληματική.
Ἡ «Παπαροῦνα» κόκκινο κι' ἂν εἶνε τ' ὄνομά της,
αὐτὸ δὲν εἶνε ψέμμα,
συχαίνεται τὸ αἷμα
καὶ αἵματα δὲ βρίσκονται μέσα στὸ πρόγραμμά της.
Ἐξ ἄλλου τίποτα ἐμᾶς καὶ μὲ κανένα κόμμα
δὲ μᾶς συνδέει. Ἐλεύθερα τὰ πάντα περγελᾶμε,
ἐφόσον εἶνε κωμικὰ καὶ τιποτένια πράματα
καὶ γιὰ κανένα τὴν καρδιὰ ἐμεῖς δὲν τὴ χαλᾶμε,
ἔστω καὶ ἂν συμβαίνουνε πράματα ποὖν' γιὰ κλάματα.

Τί ὄμορφα ποὺ τὰ περνοῦν οἱ Ἕλληνες ἀλήθεια,
στὴ χώρα αὐτὴ τὴν ἔνδοξη τῶν εὐκλεῶν προγόνων,
ποὺ πάντα εἴχανε καρδιὰν ἀδάμαστη στὰ στήθεια
καὶ ἦσαν ἥρωες τρανῶν καὶ φοβερῶν ἀγώνων!

Μὰ τώρα ὅλα ἀνήκουνε αὐτὰ στὴν ἱστορία
κι' εἶν' ἡ Ἑλλάδα ἡ ὄμορφη σὰν λησταυμμορία,
τρανὴ καὶ πολυάριθμη — καὶ ὅποιος φάει τὸν ἄλλον.

Κι' οἱ ξένοι μᾶς κυττάζουνε σὰν τσοῦρμο καννιβάλων.

Πρέπει στ' ἀλήθεια σοβαρὸ νὰ γίνῃ τώρα φύλλο,
ἡ «Παπαροῦνα». Ὄρεξη ποιὸς ἔχει νὰ γελάῃ
στὸν τόπο αὐτό; Καὶ σοβαρὸς καὶ 'γὼ νὰ γίνω ὀφείλω,
μιὰ καὶ τὸ χιοῦμορ ξέφτισε καὶ τώρα δὲ φελάει!

Τί τόπος μελαγχολικός! Κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος,
ἐδῶ ποὺ ὅλοι ὅλο κλαῖν, γκρινιάζουν καὶ θρηνοῦνε,
παραφωνία εἶνε φρικτὴ ἐγὼ νὰ θέλω μόνος,
νὰ προσπαθῶ τοὺς Ἕλληνες νὰ κάνω νὰ γελοῦνε!

Νὰ κι' ὁ οὐρανὸς ὁ Ἀττικὸς ἐγίνηκε γελοῖος
καὶ κατσουφιάζει διαρκῶς καὶ κλαίει ὅλη τὴν ὥρα
κι' ἐνῷ κυττάζεις στὰ ψηλὰ κι' εἶν' αἴθριος τελείως,
ὡσπὸυ νὰ κάνῃς νὰ ξυσθῇς καὶ σὲ πλακώνει ἡ μπόρα!
Οἱ παπαροῦνες οἱ φαιδρὲς γέρνουνε οἱ καϋμένες
στὴ γῆ τὸ κεφαλάκι τους στὰ δάκρυα μουσκεμένες
κι' οἱ ἄλλες στὰ περίπτερα κρέμονται καὶ προσμένουν
τοῦ κάκου τοὺς ἀγοραστὲς, μὰ ἐκεῖνοι δὲν πηγαίνουν.

Γελᾶστε, μωρὲ Ἕλληνες, Φυλὴ παραπονιάρα,
ποὺ τὄχετε κατάρα
νὰ πέρνετε στὰ σοβαρὰ ὅλα τ' ἀστεῖα πράματα
καὶ δίχως γιάτα, φτάνετε ἀμέσως στὰ γεράματα.

Γελᾶστε λίγο σήμερα γιατί αὔριο θὰ πεθάνετε,
γελᾶστε ὅσο προφθάνετε.

Γελᾶστε γιατί αὔριο στὸ δρόμο ἐκεῖ ποὺ πᾶτε,
ξάφνου καμμιὰ πενηνταριὰ σφαῖρες μπορεῖ νὰ φᾶτε!

Γελᾶτε καὶ τὴν πεῖνα σας ἔτσι θὰ ξεγελᾶτε,
γελᾶτε, τὴν καρδοῦλα σας ποτὲ μὴν τὴ χαλᾶτε!

Μὰ δὲ βαρειέσαι, μόνος μου τὰ λέω κι' ἂν γελάω
γελάω πάλι μόνος μου
καὶ ὅταν θενὰ βαρεθῶ ξυπνάδες νὰ πουλάω,
ἀδόξως θὰ παραιτηθῶ τοῦ μάταιου ἀγῶνος μου.

Μὰ ὄχι! Ὅσο θενὰ ζῶ στὴ χώρα τῶν Ἑλλήνων,
ποὺ ἔχουν ψωμοτύρι τους τὴ γκρίνια καὶ τὸν...θρῆνον,
εἰς τὶς ἐπάλξεις θὰ σταθῶ τοῦ... γέλωτος ἀπάνω
κι' ἐνῷ ὅλοι ὀλοφύρονται, γελῶντας θὰ πεθάνω...

Γελῶντας μ' ὅλα πλούσια, μὲ τὴ ζωὴ τὴν ἄπιστη
καὶ μ' ὅλα της τὰ βάσανα, τὴ φτώχεια καὶ τὸν ἔρωτα,
μὲ τοὺς Ρωμηοὺς ποὺ μείνανε στὴν κλήση μου ἀμετάπειστοι
καὶ σὲ σκοτάδια πάντοτε ἐζῆσαν ἀξημέρωτα.

Καὶ τελευταῖα σηκώνοντας γεμᾶτο κρασοκάνατο,
γελῶντας πειὸ περήφανα, θὰ πιῶ καὶ γιὰ τὸ θάνατο.
Καὶ τώρα τὸ δρεπάνι σου, θενὰ τοῦ πῶ, κατάθεσε
θαρθῶ μαζί σου, Χάρο μου, μὴ βιάζεσαι. Δὲν κάθεσαι;
Κι' ἂν ἀπὸ ὅλους ὕστερα γελάω ἐγὼ, βεβαίως,
σὺ θὰ γελάσῃς μοναχὰ ἀπὸ μένα τελευταῖος.

Ἄχ, μωρὲ παλιοέλληνες! Ἐπήρατε καὶ δώσατε
καὶ τέλος κατορθώσατε
καὶ μένα ἀκόμα, ἄθλιοι, νὰ μὲ μελαγχολήσετε,
σὰν ὀρφανὰ ποὺ χάνουνε τὴν κόρη καὶ τὴ μάννα τους,
καὶ νὰ μιλῶ μὲ κάνατε γιὰ Χάρους καὶ γιὰ θάνατους
Μὰ ἀλήθεια, ἂν τὸ θελήσετε,
ἀμέσως μελαγχολικὸ γυρίζω τὸ μοτίβο
καὶ στὴ στιγμὴ τὰ στρίβω.
Τὴν «Παπαροῦνα» καθιστῶ φύλλον τῶν ἡλιθίων
καὶ τηνὲ κάνω ὄργανο τοῦ Ζηλωτοῦ τῶν θείων...

ΠΩΛ ΝΟΡ

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

Ἡ περίφημος βεντέττα τοῦ κινηματογράφου δὶς Γκρέτα Γκάρμπο καθ' ἣν στιγμὴν ἀναπαύεται ἐπὶ τῶν δαφνῶν της. Γιὰ νὰ ἰδῆτε καλύτερα τὴν προκλητική της στάση, γυρίστε τὴ σελίδα καταλλήλως.

Ὁ κ. Γεώργιος Κονδύλης εἰς νεαρὰν ἡλικίαν. Ἰδέτε πόσον ὡραῖος ἦτανε τότε, ποὺ δὲν τὸν εἶχον ἀσχημίσει αἱ πολλαί του κατακτήσεις καὶ τὰ περὶ δικτατορίας ὄνειρά του. Θὰ ἐδυσκολευόμαστε πολὺ νὰ τὸν ἀναγνωρίσουμε, ἂν δὲν ἐβλέπαμε νὰ ξύνεται.

Ἡ μοναδικὴ φωτογραφία τῶν δραστῶν τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, τοὺς ὁποίους ὅμως ὁ φωτογραφικὸς φακὸς τῆς «Παπαρούνας» δὲν κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ.

Ἡ χρῆσις τῶν παροιμιῶν δὲ βγαίνει πάντοτε σὲ καλό. Ἰδέτε τί ἔπαθε ἡ ὡραιοτάτη ἀναγνώστριά μας Κρουστάλλω Μονοφθαλμίδου ποὺ ἐσυνήθιζε νὰ λέῃ συχνά: «Καλύτερα νὰ μοῦ βγῇ τὸ μάτι παρὰ τὸ ὄνομα». Τώρα τὸ ἔχει μετανοιώσει, μὰ εἶνε ἀργά...

Ὁ κ. Μανώλης Καλομοίρης εἰς μικρὰν ἡλικίαν. Ὡς γνωστόν, ὁ κ. Καλομοίρης εἶχε μεγάλην κλίσιν πρὸς τὴν μουσικήν, ἀπὸ μικρός, μὲ τὴν πάροδον ὅμως τοῦ χρόνου, ἐθεραπεύθη ἀπὸ τὴν μανίαν του αὐτήν. Σήμερον ὁ κ. Καλομοίρης ἀποστρέφεται τὴν μουσικήν. Ἀπόδειξις ἡ «Συμφωνία τῶν Καλῶν καὶ τῶν Ἀνίδεων μουσικῆς ἀνθρώπων».

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

"ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΗΜΟΥΝ ΕΣΥ!.....,,

ΥΠΟ ΤΥΦ.

(Πιθανή συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΣΕΛΙΔΕΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΕΚΕΙΝΗΣ

«... Τὸν ἐγνώρισα... Δὲν ξέρω γιατί, μοῦ φάνηκε ἕνας τύπος τόσο κοινός! Τὸν εἶχα φαντασθῆ τόσο διαφορετικόν. Μὰ εἶνε κι' αὐτὸς ἕνας ἄντρας, ἕνας ἄντρας σὰν ὅλους τοὺς ἄλλους. Ἕνας ἄντρας.... Μήπως κι' αὐτὸ δὲ φτάνει; Κι' αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ γιὰ μιὰ κόρη σὰν καὶ μένα ποὺ θὰ μποροῦσα νὰ δώσω καὶ σ' αὐτόν, ὅ,τι εἶνε μοιραῖο νὰ ρθῆ μιὰ ὥρα ποὺ θὰ τὸ δώσω σὲ κάποιον; Γιατὶ ὅμως νὰ εἶνε αὐτὸς κι' ὄχι κάποιος ἄλλος; Καὶ γιατὶ νὰ εἶνε κάποιος ἄλλος κι' ὄχι αὐτός; Μιὰ φορὰ ἕνας ἄντρας θὰ εἶνε....

Δὲ μὲ ἄρπαξε στὴν ἀγκαλιά του ἀπὸ τὴ στιγμὴ τὴν πρώτη, ὅπως εἶχα κάποτε σκεφτῆ. Βέβαια δὲ μποροῦσε νὰ γίνῃ αὐτὸ μέσα στὸ σαλόνι τῆς κ. Παζαρίδη, μπροστὰ σὲ τόσο κόσμο. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ μὲ κάνει ν' ἀπορῶ εἶνε πῶς εἶχα σκεφτῆ ἕνα τέτοιο πρᾶμα. Αὐτὸς εἶνε ἕνας τύπος σεμνὸς κ' ἐπαφυλακτικός, κατὰ τὴν ἰδέα μου—τί λέω; κατὰ τὴν πεποίθησή μου— γιὰ μιὰ μεγάλη, γιὰ μιὰ τολμηρὴ χειρονομία, γιὰ μιὰ κίνηση ποὺ θ' ἀναποδογύριζε ἀπότομα τὸ βάζο μὲ τὶς κοινωνικὲς προλήψεις... Μὰ πῶς νομίζω πῶς τὸν ξέρω τόσο καλά; Πιθανὸ νὰ λαθεύω, νὰ πέφτω ἔξω.... Ἐπειδὴ τὸν εἶδα κάπως ἐπιφυλακτικὸ ἀπέναντί μου, μπορῶ κιόλας νὰ ἀπλωθῶ σὲ συμπεράσματα ποὺ ἴσως βγοῦνε λαθεμένα καὶ ἄδικα ἀργότερα;

Πῶς ἔρχονται ὅμως τὰ πράματα! Εἶμαι βέβαιη ὅτι εἶνε αὐτός, ὅτι εἶνε ὁ ἴδιος ἄνθρωπος ποὺ εἶχα ἰδῆ τὶς ἄλλες στὸ Ζάππειο, ξαπλωμένο σὲ διὸ-τρεῖς καρέκλες, νὰ ἀφίνεται νὰ τὸν φιλῆ ὁ ἥλιος. Τὸν φέρνω μὲ τὸ νοῦ μου στὴν ἴδια τὴ στάση, ξαναθυμοῦμαι τὴν ἔκφραση τοῦ προσώπου του, τὴν κίνησή του σὰν ἐσηκώθηκε νὰ φύγῃ, ἔτσι καθὼς ἐφόρεσε τὸ καπέλλο του κι' ὕστερα καθὼς ἐμάκρυνε πρὸς τὴν ἔξοδο τοῦ Ζαππείου....

Σήμερα τ' ἀπόγεμα ποὺ τὸν ἐγνώρισα στὸ τσαΐ τῆς κ. Παζαρίδη, δὲν τοῦ βρῆκα τίποτα ἀπ' ὅ,τι τοῦ εἶχα βρῆ τὴν ἄλλη φορά. Καθὼς εἶπα στὴν ἀρχή, μοῦ φάνηκε ἕνας τύπος κοινός, ἕνας τύπος ρηχός, χωρὶς καμμιὰ σημασία καὶ ποὺ μοῦδωσε τὴν ἐντύπωση ὅτι δὲ μποροῦσε νὰ ἔχῃ καμμιὰ ἐπίδραση στὴ ζωή μου. Ἀλλὰ τὰ τόσα ἀντιφατικὰ συναισθήματα, ποὺ γεννιόνταν μέσα μου, σχετικὰ μ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο; Καὶ πάλι ρωτιέμαι: μήπως ἕνας τέτοιος ἄντρας μοῦ ταιριάζει; Μήπως αὐτὸς ὁ ἄντρας πέφτει στὸ μερτικό μου; Μήπως κ' ἐγὼ εἶμαι μιὰ γυναῖκα ποὺ δὲν ἀξίζω γιὰ κάτι παραπάνω, παρὰ γιὰ νὰ γίνω μιὰ γυναικοῦλα ἑνὸς κοινοῦ ἀνθρωπάκου, νὰ κάνω μιὰ ζωὴ ἥσυχη καὶ πεζή, μὲ μονάχο μου προορισμὸ νὰ γεννήσω παιδιά; Πρέπει ὅμως νὰ τὸν γνωρίσω περισσότερο. Καὶ γι' αὐτό, δὲ θὰ περιμένω πότε θὰ τῆς καπνίσῃ τῆς κ. Παζαρίδη νὰ ξαναδώσῃ τσαΐ. Ἐδῶ! Μιὰ γυναῖκα πρέπει νὰ ξέρῃ νὰ κατακτᾶ τὴ ζωή... Ἂν εἶνε αὐτὸς ὁ ἄντρας ποὺ πρέπει, ποὺ ἔχει τὸν προορισμὸ νὰ γίνῃ δικός μου, ὀφείλω ἐγὼ νὰ τὸν κάνω δικό μου, νὰ τὸν κατακτήσω, νὰ τὸν κυριέψω...»

ΕΚΕΙΝΟΣ

Σήμερα ἐπῆρα ἕνα γράμμα στὴν Τράπεζα. Γραφικὸς χαρακτῆρας ἄγνωστος. Ὅταν παίρνω ἕνα γράμμα καὶ δὲν ἀναγνωρίσω ἀμέσως τὸ γραφικὸ χαρακτῆρα, ἀπὸ τὴ διεύθυνση, μοῦ φαίνεται πῶς βλέπω μπροστά μου ἕνα ἄγνωστο ὑποκείμενο. Στέκομαι καὶ τὸ κυττάζω, τὸ στριφογυρίζω ἀπ' ὅλες τὶς μεριές, σὰ νὰ θέλω νὰ μαντέψω ποιὸς εἶνε ἐκεῖνος ποὺ μοῦ γράφει. Αὐτὴ τὴ φορά, δὲν ἦταν «ἐκεῖνος». Ἦταν «ἐκείνη». Ἡ Ἕλενα Πίψη. Ἕλενα Πίψη! Αὐτὸ τὸ ὄνομα δὲ μοῦ λέει τίποτα. Ὡστόσο μοῦ γράφει. Μοῦ γράφει πράματα περίεργα γιὰ μιὰ δεσποινίδα, μιὰ δεσποινίδα Ἕλενα Πίψη, ποὺ γνωρίζει κανένας τυχαῖα σ' ἕνα τσαΐ. Ὡς φαίνεται, τὸ τσαΐ αὐτὸ στῆς κ. Παζαρίδη, μπορεῖ νὰ σημειώσῃ σταθμὸ στὴ ζωή μου. Τί γίνεται ἀλήθεια στὸν κόσμο καὶ στὴν Ἀθήνα, ποὺ εἶνε ἕνα μέρος τοῦ κόσμου, μικρό, περιωρισμένο, μὰ ὅπου ὑπάρχει στὸ κάτω-κάτω μιὰ ζωή! Νὰ τί γράφει τὸ γράμμα τῆς δεσποινίδος Ἕλενας Πίψη.

(Πιθανὴ συνέχεια)

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΑΡΩΜΟΥ

ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ ΗΡΩΣ...

Τὸ ὁρμὸ φῦχος τοῦ Ἰουνίου, εἶχε γεμίσει προχθὲς τὴν νύκτα τὸ καφενεῖο Σ. ἀπὸ κόσμο. Πόρτες καὶ παράθυρα εἶχαν κλείσει καλά, ἄνθρωποι μὲ παλτά, κασκόλ, γαλότσες καὶ ὀμβρέλλες ἐπηγαινο ἤρχοντο, ἀχνίζοντα τσάγια καὶ φασκόμηλα ἐσερβίροντο ἀδιακόπως, καὶ βῆχες καὶ πταρνίσματα ἐσκέπαζον τὸν θόρυβο τῶν φωνῶν καὶ τοῦ ταβλιοῦ.

Ταῦτα δὲ ὅλα, ἐνῷ ἐπάνω ἀπὸ τὴν φαλακρὰν κεφαλὴν τοῦ Ταμίου τοῦ καφενείου, τεράστιον ἡμερολόγιον τοῦ τοίχου ἔγραφε: «3 Ἰουνίου Σάββατον. Λουκιλλιανοῦ μάρτυρος κλπ.»

Κοντά μας, δύο γνωστότατοι ἔμποροι ἐκοιμῶντο βαθύτατα, ἄλλοι τρεῖς συνάδελφοί του ἔπαιζαν μὲ μανίαν τὴν μεγάλη κοντσίνα, καὶ παρακεῖ μία μεγάλη παρέα ἀπὸ ἀνδρόγυνα καὶ τοὺς ἀπαραιτήτους οἰκογενειακοὺς φίλους, παρηκολουθει μὲ ἀγωνίαν μίαν παρτίδα ταβλιοῦ μεταξὺ τῆς μιᾶς ἐκ τῶν κυριῶν, καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν ἀξιοτίμων οἰκογενειακῶν φίλων.

Κατὰ τὰς 11 ½ δύο ἡλικιωμένοι κύριοι ἦλθαν καὶ ἐκάθησαν καὶ αὐτοὶ πλησίον μας, καὶ ἀμέσως, ὁ μὲν ἕνας ἤρχισε τὴν ἀνάγνωσιν τσαλακωμένης ἐφημερίδος, ἐνῷ ὁ ἄλλος ἐβυθίζετο ἀποτόμως—κεραυνοβόλως εἰς ὕπνον μονολογῶν.

Ἔξαφνα ὁ διαβάζων ἀνεπήδησε:

—Μπρὲ Γιώργη! εἶπε στὸν ἄλλο. Ἄκουσε, μωρέ! Πέντε ὧρες σ' ἀεροπλάνο μὲ τὰ πόδια φηλὰ καὶ τὸ κεφάλι κάτω. Μπρά....

—Γυναῖκα θᾶτανε σίγουρα, ἐψιθύρισε ὁ κοιμώμενος ἀνοίξας λίγο τὸ ἕνα του μάτι. Γυναῖκα σίγουρα. Τί τὸ περίεργο; Συνήθεια τῆς στεριᾶς ποὺ ἐφαρμόστηκε στὸν ἀέρα... Καὶ ἐξανάκλεινε τὸ μάτι του ὅταν ὁ φίλος του ἄρχισε νὰ διαβάζῃ δυνατὰ κατενθουσιασμένος: «Βερολῖνον. Ἰδιαίτερον κατεπεῖγον ραδιοτηλεγράφημα. —Ὁ ἀεροπόρος Χ ἐπέταξε σήμερον μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω καὶ τοὺς πόδας ἄνω ἐπὶ 5 ὥρας, 14 λεπτὰ καὶ 8 3)64 δευτερόλεπτα. Συγχαρητήρια καταφθάνουν ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου»...

—Στὰ κομμάτια καὶ στὰ μπαρούτια, ἄρχισε νὰ φωνάζῃ ὁ πρῶτος, ἐξυπνήσας πειὰ γιὰ καλά. Ἥρωες. Ἐγεμίσαμε ἥρωες. Κάθε μουρλὸς κάνει ὅ,τι τοῦ κατέβει, καὶ μεῖς τὸν βαφτίζουμε ἥρωα. Τί προσφέρουν στὸν κόσμο ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἥρωνες, δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω. Ἂν πετύχουν, γεμίζουν τὴν τσέπη τους λεφτὰ καὶ τίποτα ἄλλο. Ἂν δὲν πετύχουν καὶ μᾶς ἀφήσουν χρόνους, κηδεῖες, μουσικές, λόγοι, συντάξεις. Τί κερδίζει ὅμως ὁ κόσμος; μηδέν.

Ἄκουσε λοιπὸν ἥρωες:

Μιὰ δεσποινὶς νταρντάνα ποὺ δὲν ἔχει τί ἄλλο νὰ κάνῃ, γδύνεται τσιτσίδι, τὴν πασσαλείβουν γράσσο καὶ πέφτει στὴ θάλασσα γιὰ νὰ πάῃ κολυμπῶντας ἀπὸ τὴν Ἀγγλία στὴν Γαλλία. Ἂν τὰ καταφέρῃ, γίνεται ἥρωας κι' αὐτή, (βραβεῖα-παράδες κτλ.) ἂν δὲν πετύχῃ, πάει καὶ κοιμᾶται σπιτάκι της. Ἄλλος ἄεργος παραλῆς, σοφίζεται καὶ φτιάνει ἕνα σπουδαῖο αὐτοκίνητο ποὺ στοιχίζει δέκα περιουσίες, καὶ ἀρχίζει νὰ τρέχῃ μ' αὐτὸ σὰν διάβολος, γιὰ νὰ πάρῃ τὸ ρεκὸρ τῆς ταχύτητος. Ἂν κερδίσῃ, ἔχουμε καὶ νέον ἥρωα, ἂν γκρεμιστῆ ἢ τσακιστῆ πουθενά, κηδεῖες, λουλούδια, καραμοῦζες.

Ἕνας κάνει φτεροῦγες, τὶς κολλάει στὸν ὦμο του καὶ θέλει νὰ πετάξῃ. Κατορθώνει ν' ἀνεβῆ 5—10 μέτρα πάνω ἀπὸ τὴν γῆ, καὶ ἐκεῖ ποὺ μᾶς παρισταίνει τὸ πουλάκι, πέφτει καὶ τὸν πᾶνε μὲ τὴν πετοέτα στὸ Νοσοκομεῖο.

Πέρσι κάποιος ἐσχεδίασε καὶ ἑτοίμασε μιὰ βάρκα, σὰν σκάφη πάνω-κάτω, καὶ μ' αὐτὴν τοῦ κατέβηκε νὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη στὸν Πειραιᾶ. Φίνα ἰδέα! Ἡ ἐφημερίδες ἐχάλασαν τὸν κόσμο ἀπὸ ραφές: «Ὁ ἥρως-ὁ θαλασσοπόρος—ἡ βάρκα—τὰ πανιὰ καὶ τὸ τιμόνι τῆς βάρκας — ὁ μπούσουλας τῆς βάρκας — σοβαραὶ δηλώσεις τοῦ ἥρωα — τί πίνει, τί τρώει, τί φουμάρει, πότε κοιμᾶται» καὶ ἄλλα. Τὴν ἡμέρα ποὺ ἐπρόκειτο νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Ν. Ὑόρκη κόσμος καὶ κοσμάκης τὸν πῆγε ἕως τὴν ἀποβάθρα... Κλάμματα—δεκάριοι λόγοι — φιλιὰ—μπουκετα... Φίλοι τοῦ χαρίζουν ἕνα ξυπνητῆρι—χρονόμετρο, ἕνα ἠλεκτρικὸ φαναράκι καὶ ὁ ἥρωας κατεβαίνει στὴ σκάφη, καὶ κουτσὰ-στραβὰ ἀρχίζει νὰ κυλιεται πάνω στὰ κύματα.

—Στὸ καλὸ—νὰ μᾶς γράψῃς—ὁ Ἅγιος Νικόλας μαζύ σου....

Μισὴ ὥρα ὕστερα ἥρωας-μπούσουλας-παγούρια-μπουκέτα - ξυπνητῆρι φανάρι καὶ ὅλα τὰ συμπράγαλα τῆς σκάφης, ἐχωνεύοντο ἀπὸ ἕνα γεροκαρχαρία ποὺ δὲν καταλάβαινε λέξι ἀπὸ τέτοιες μανούβρες.

Ἡ σκάφη φαγώθηκε σὰν ξεροψημένο παξιμάδι, καὶ οἱ φίλοι τοῦ ἥρωα ἀκόμη περιμένουν γράμμα του μὲ ἑλληνικὸ γραμματόσημο.

Ἄλλος βγαίνει στὸ μπαλκόνι του, ἀνοίγει μιὰ ὀμπρέλλα καὶ πέφτει μαζύ της στὸ κενόν. Ἀλεξίπτωτο νέου τελειοτάτου συστήματος τοῦ λέει! Θεὸς συχωρέσῃ τὴν ψυχούλα τοῦ κακομοίρη! Πάει κι' αὐτός. Πολλοὶ ξεκινᾶνε κάθε χρόνο γιὰ τὸν Βόρειο Πόλο. Τί ζητᾶν ἐκεῖ; Χάριν τῆς ἐπιστήμης λένε. Θέλουν νὰ βεβαιωθοῦν καλὰ καὶ σώνει ἂν ὑπάρχῃ βλάστησις ἐκεῖ πάνω ἢ ὄχι. Τί θὰ ὠφεληθῆ ὁ κόσμος ἂν ἀνακαλυφθῆ ὅτι καὶ ἐκεῖ φυτρώνουν μαρούλια καὶ πεπόνια, δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω.

—Καὶ θὰ ἐσυνέχιζε ἀκόμη, ἐὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς οἰκογενειακοὺς φίλους τῆς διπλανῆς παρέας δὲν ἔκαμνε ζωηρὸν ἐπεισόδιον μὲ ἕνα συνάδελφόν του (οἰκογενειακὸν φίλον δηλαδὴ) ἐπάνω εἰς τὴν συζήτησιν περὶ τοῦ ἂν ἡ κυρία ποὺ γράφομε παραπάνω ἔπαιξε καλὰ τὸ 5—2 ποὺ εἶχε φέρει στὰ ζάρια.

Τὸ καφενεῖο ἀνεστατώθη καὶ οἱ φρονιμώτεροι ἔσπευδαν νὰ φύγουν, ἀφήνοντες τὰ ἰφενικὰ πολύγωνα (τρίγωνα εἶνε τῆς παμπαλαιᾶς ἐποχῆς) νὰ λύσουν μόνα τὰς διαφοράς των.

Κόναν-ντο-

ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΜΕ ΤΟ ΣΤΑΝΙΟ!

Ἐνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας παρατείνεται ὁ χειμὼν εἰς τὴν ὡραίαν λουτρόπολιν Γλυφάντεν — Γλυφάντεν, αἱ ὡραῖαι λουόμεναι ἐκθέτουν τὰς πλάτας των εἰς τὸν ἥλιον. Εἰς τὴν φωτογραφίαν μας δύο ὡραῖαι πλάται

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ

Ὡραιότερο σῶμα ἀπ' τῶν εὐζώνων δὲν ὑπάρχει.

Δὸν Λουῖ τῶν Βουρβώνων

Ὁ Ἅη Βασίλης ἦταν Τοῦρκος.

Τουρκοβασίλης

Βγάλτε τὰ μάτια σας.

Ν. Πλαστήρας

Στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα ὅσο θέλεις βρόντα.

Φαλιέρος

Ἄφετε τὰ παιδία ἐλθεῖν πρός με.

Σωκράτης

Τὸ ράσο δὲν κάνει τὸν καλόγερο!

Φωτόπουλος

Ἀγάπα τὴν γυναῖκα μου ὡς ἑαυτόν.

Σύζυγος

Προτιμᾶτε καφὲ Βραζιλίας καὶ ὄχι Κεϋκλάνης.

Μπέης Μαυρομιχάλης

Μακάριοι οἱ χρεωστοῦντες τῆς Μιχαλοῦς.

Μιχαὴλ Μιχαὴλ τοῦ Μιχαὴλ

Ὅλες ἡ παπαροῦνες τὸ Μάη ἀνθίζουνε.

Πὼλ Νόρ,

Πάταξον μὲν ἄκουσον δέ.

Πάτ Παταξὸν

Ἔτσι θέλω. Ὄχι.

Ἀλέξ. Χατζηκυριάκος

Καὶ γὰρ ὕπνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπων.

Παναγῆς Τσαλδάρης

Οὐκ ἐᾷ με καθεύδειν τὸ τοῦ Τσαλδάρη τρόπαιον.

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος τέως κλπ. κλπ.

Τὸ κάλλος εἶνε δῶρον τῆς φύσεως.

Γ. Κονδύλης

Ἄρπαξε νὰ φᾶς καὶ κλέψε νἄχῃς.

Ἰασωνίδης

Πρόσεχε μὴ σὲ γελάσῃ ὁ καθρέπτης.

Γ. Κονδύλης

Πᾶς ψηλὸς κουτός, πλὴν ἐμοῦ.

Κ. Κοτζιᾶς

Πίσω μου σ' ἔχω σατανᾶ καὶ μπρός μου ἐβρισκόσουνα.

Ι. Πολυχρονόπουλος

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ ΤΟ ΚΑΚΟ ΤΟΥΣ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΖΗΝ

Νέαν μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐσημείωσε ἡ «Παπαροῦνα». Τὸ σύνθημά της «ζῆν ἐπικινδύνως» ἔπιασε τοσο, ποὺ δὲν περιμένομε οὔτε καὶ μεῖς οἱ ἴδιοι, ὅταν τὸ ἐρρίχναμε ἔξω, στὰ πλήθη. Ἐνδεικτικὸν τῆς ἐπιτυχίας εἶνε, ὅτι ὅσοι ἐφήμισαν τὰς πρώτας μας συμβουλὰς δὲν ζοῦν πλέον, οὔτε ἐπικινδύνως, οὔτε ἀκινδύνως. Ἡ «Παπαροῦνα» ἐνδιαφερομένη διὰ τὸ ἀναγνωστικόν της κοινόν, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ ἐλαττώσῃ πάσῃ θυσίᾳ, δίδει σήμερον τὰς ἑξῆς ὑποθήκας δι' ὅσους θέλουν νὰ ζοῦν ἐπικινδύνως:

Νὰ σπεύσετε νὰ καταταγῆτε ἐθελονται. Κάποτε τὰ καζάνια τοῦ λόγου θὰ σᾶς δηλητηριάσουν. Ἂν περάσῃ ἕνας χρόνος καὶ δὲν ἐπέλθει τὸ ποθούμενον, ἀναβεώσατε τὴν θητείαν σας καὶ μὴν ἀπελπίζεσθε.

Φροντίσατε νὰ χρωστᾶτε χρήματα, καὶ νὰ μὴ τοὺς τὰ δίδετε, σ' ἀνθρώπους ποὺ παίζουν μπόζ ἢ ποὺ τοὐλάχιστον ἔχουν ἄδεια ὁπλοφορίας. Καὶ νὰ φροντίζετε νὰ τοὺς συναντᾶται δύο καὶ περισσότερες φορὲς τὴν ἡμέρα.

Μὴ διστάζετε νὰ χρησιμοποιῆτε τὸ ἐν—χοιρίδιον καλαμπουριστοῦ τῆς «Παπαρούνας» ἐνώπιον πολλῶν φίλων σας. Ἂν ἐκεῖνοι σᾶς λυπηθοῦν καὶ δὲν σᾶς καρπαζώσουν ἢ δὲν σᾶς δείρουν ἢ τοὐλάχιστον δὲν σᾶς σκοτώσουν, τότε χρησιμοποιήσατε τὸ ἐγγειρίδιον τοῦ καλαμπουριστοῦ καὶ δολοφονήσατέ τους ἐσεῖς.

Ὅταν θέλετε νὰ πᾶτε στὸ σπίτι σας μὲ ταξί, νὰ προτιμᾶτε τοὺς μεθυσμένους σωφέρ. Θὰ νοιώσετε τὸ ἐπικινδύνως ζῆν καὶ σεῖς, ἀλλὰ θὰ κάμετε καὶ τοὺς διαβάτες νὰ τὸ νοιώσουν.

Ἐκθέσατε ὑποψηφιότητα Δημάρχου, βγάλτε λόγο στὰ πλήθη καὶ ὑποσχεθῆτε τους, ὅτι θὰ ἀσφαλτοστρώσετε τοὺς δρόμους καὶ θὰ φροντίσετε γιὰ τὰ σκουπίδια. Θὰ σᾶς περάσουν γιὰ τερατολόγο, ὅτι ὑπόσχεσθε ἀδύνατα καὶ ἀπίθανα πράγματα καὶ θὰ σᾶς πάρουν στὸ κυνηγητό. Ὡς τόπον συγκεντρώσεως προτιμήσατε τὴν Ἀγοράν.

Συναντήσατε ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἰ δυνατὸν τὸν κ. Ποῦλον Πουλόπουλον καὶ πετάξετέ του κατάμουτρα, ὅτι δὲν εἶνε μεγάλος ποιητής, ἀλλ' ἕνας σαχλαμάρας, γελοῖος καὶ ἀνόητος. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ θὰ ἐπέμβῃ ἡ «Παπαροῦνα», ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπει ν' ἀμφισβητῆται ἡ ἀξία τοῦ Παπαρουνοστεφοῦς ποιητοῦ της.

Νὰ γίνετε σωματοφύλακες τοῦ Βενιζέλου ἢ σωφέρ του.

ΣΠΟΛΛΑΤΗ ΤΟΥ

Οἱ Φιλελεύθεροι ἀπειλοῦν τὸν Διοικητὴν τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, ὅτι θὰ τοῦ ἀλλάξουν τ' ὄνομα: Ἀπὸ Πολυχρονόπουλον θὰ τὸν κάμουν Λιγοχρονόπουλον.

ΛΑΘΟΣ ΣΤΗ...ΔΙΑΓΝΩΣΗ

Η ΑΡΡΩΣΤΗ: Μὰ γιατρέ μου, ποῦ κυττᾶτε; Σᾶς εἶπα πὼς ἔχω πονοκέφαλο!

ΑΛΩΝΙ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΟΓΙ ΘΑ ΕΚΑΝΕ ΑΝ ΕΙΧΕ ΕΝΑ ΚΑΡΡΟ...

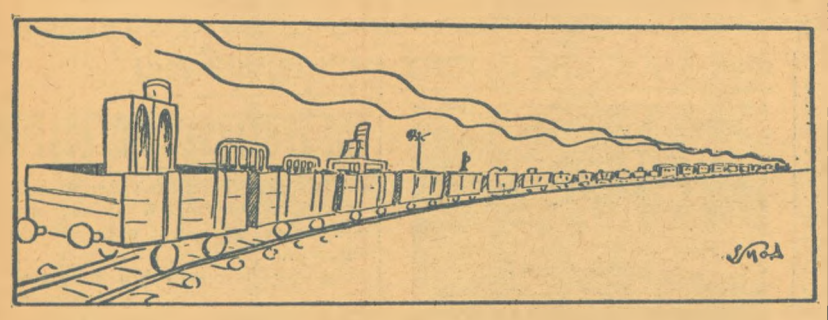

Ὁ μηχανοδηγὸς πάει τὴν οἰκογένειά του ἐκδρομὴ στὴν ἐξοχή...

ΕΝ-ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΣΤΟΥ

"Η ΟΔΗΓΟΣ ΑΛΟΓΟ - ΠΑΙΓΝΙΩΝ

ΜΑΘΗΜΑ 41ον.

Τὸ μάθημα τοῦτο εἶνε τὸ τεσσαρακοστὸν πρῶτον, διότι τὸ προηγούμενον ἦτο τὸ τεσσαρακοστόν. (Τί σύμπτωσις !). Ὅπως ὅλοι ἐνθυμεῖσθε τὸ 40ὸν ἢ σαρακοστὸν μάθημα ἐπραγματεύετο τὸ σαρακοστιανὸ καλαμποῦρι ποὺ γίνεται μὲ τὰ ὀνόματα Σάρρα-Κωστῆς. (Ἄλλη σύμπτωσις).

Διὰ τὸ καλαμποῦρι ποὺ πρόκειται νὰ σᾶς διδάξουμε σήμερα, παίρνετε τὰ ἑξῆς ὑλικά. Ἐν πρώτοις, φροντίζετε νὰ ἀναστήσετε τὸν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀποθανόντα περίφημον Γάλλον συγγραφέα καὶ γνωστὸν φιλότουρκον Πιὲρ Λοτί. Ὅπως ξέρετε, ὁ περίφημος αὐτὸς Γάλλος συγγραφεὺς ἔχει γράψει τὸν «Ψαρᾶν τῆς Ἰσλανδίας», ὡς καὶ τὴν «Κυρίαν Χρυσάνθεμον», μυθιστόρημα μὲ ὑπόθεσιν ἰαπωνικήν, αὐτὰ ὅμως δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὸ ὑπὸ παρασκευὴν καλαμποῦρι. Ἀφοῦ ἀναστήσετε τὸν Πιὲρ Λοτί, τὸν παρακαλεῖτε πρῶτον. Νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Γαλλίαν. Δεύτερον: Νὰ ἀγαπήσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς αὐτὴν καὶ δὴ εἰς τὸ γνωστὸν ἐπίνειον τῶν Ἀθηνῶν, ἤτοι τὸν Πειραιᾶ. Ἀφοῦ γίνουν αὐτὰ τὰ προκαταρκτικά, μεταβαίνετε εἰς τὸν Πειραιᾶ, παραλαμβάνετε τὸν γνωστὸν Πρόεδρον τῶν Ζηλωτῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸν περιβόητον κ. Γιαννακόπουλον καὶ τὸν καθαιρεῖται ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου τῶν Ζηλωτῶν τοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὴν θέσιν του δὲ ἐκλέγετε τὸν Γάλλον συγγραφέα, τὸν ὁποῖον ἐν τῷ μεταξὺ ἔχετε πείσει νὰ ἀλλαξοπιστήσῃ καὶ νὰ γίνῃ, ὄχι Μωαμεθανός, ὅπως θὰ ἤθελεν ἴσως ὁ ἴδιος, ἀλλὰ ὀρθόδοξος.

Ἀφοῦ περάσουν κάμπυσα χρόνια, ποὺ τὰ ἀφίνετε ἐπίτηδες νὰ περάσουν, γιὰ νὰ μὴ σᾶς κατηγορήσῃ κανένας ὅτι βιαστήκατε νὰ κάνετε τὸ καλαμποῦρι, διαδίδετε καταλλήλως ὅτι εἰς τὸν Πειραιᾶ ὑπάρχει καὶ εὑρίσκεται ἐν ζωῇ ἕνας περίφημος Γάλλος συγγραφεύς.

Ἀμέσως, ὁ φιλολογικὸς κόσμος καὶ τῶν δύο πόλεων (τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς) συγκινεῖται καὶ ὅλοι σπεύδουν νὰ σᾶς συναντήσουν καὶ νὰ σᾶς ζητήσουν λεπτομερείας, ἰδίως δὲ ἐνδιαφέρονται νὰ μάθουν, περὶ τίνος συγγραφέως πρόκειται. Σεῖς κρατεῖτε τὸ πρᾶγμα μυστικόν, τοὺς ὑπόσχεσθε δὲ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ὀνόματος ὡς ἔκπληξιν, ποὺ θὰ γίνῃ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. Τέλος, τῇ φροντίδι τοῦ κ. Βαϊάνου ἐν Ἀθήναις, καὶ τοῦ κ. Λεβάντα, ἐν Πειραιεῖ, ὀργανώνεται μία φιλολογικὴ ἑορτὴ εἰς τὸν Πειραιᾶ, εἰς τὴν ὁποίαν προσέρχονται ὅλοι οἱ διανοούμενοι τῶν δύο πόλεων καὶ τῶν προαστείων των. Σημειωτέον ὅτι ὡς τόπος τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἑορταστῶν ἔχουν ὁρισθῆ τὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου τῶν Ζηλωτῶν τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι προσέλθουν καὶ πληρώσουν τὰς αἰθούσας ἀσφυκτικῶς, ἀνέρχεσθε ἐπισήμως εἰς τὸ βῆμα καὶ ἀνακοινώνετε εἰς τοὺς ἀνυπομονοῦντας καὶ καταπλήκτους ἀκροατάς σας ὅτι ὁ Γάλλος συγγραφεὺς χάριν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ συγκέντρωσις δὲν εἶνε ἄλλος ἀπὸ τὸν Πιὲρ Λοτί.

Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην σηκώνεται ἕνας ἀπὸ τοὺς σοφωτέρους ἐκ τῶν παρισταμένων καὶ γνώστης τῶν γαλλικῶν φιλολογικῶν πραγμάτων, λ. χ. ὁ κ. Σκίπης, ὁ ὁποῖος μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τόνον, βεβαιώνει :

—Κύριοι, μὴ τὸν πιστεύετε ! Ὁ Λοτὶ ἀπέθανε. Τὸν εἶδα ἐγώ.

Σεῖς μειδιᾶτε ἀκούοντες τὸν κ. Σκίπην. Ἀνοίγετε τὴν θύραν τοῦ συνεχομένου γραφείου, εἰσέρχεσθε εἰς αὐτὸ καὶ μετὰ μίαν στιγμὴν ἐξέρχεσθε, κρατῶν ἀπὸ τὸ χέρι τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος Γάλλον συγγραφέα, τὸν ὁποῖον εἴχατε ἀναστήσει, ὡς ἐνθυμεῖσθε, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, τὸν ὁδηγεῖτε πρὸ τῶν ἐκπλήκτων ἀκροατῶν σας καὶ τοὺς τὸν δείχνετε, ἀναφωνοῦντες θριαμβευτικῶς :

—Τὸν βλέπετε. Ὁ Πιὲρ Λοτὶ ζῇ. Καὶ ὄχι μόνον ζῇ, καὶ ἀγαπᾷ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ εἶνε καὶ ζηλωτὴς τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ ἐρωτᾶτε, ἀκόμη θριαμβευτικώτερον :

—Ποῖος ἀμφιβάλλει τώρα, ὅτι ζῇ-Λοτί ;

Καὶ τὸν συνοδεύετε ἐπανερχόμενον εἰς τὸν τάφον...

ΜΑΛΛΙΑ-ΚΟΥΒΑΡΙΑ

Ἄρατα καὶ κούρατα, κουκιὰ μαγερε-
(μένα...
Πώ, πώ, σπασμοὶ καὶ ἀσπασμοί ! Ἀλ-
(λοίμονο σὲ μένα !...
Ἡ ἀγκινάρες κι' ἡ καρδιὲς ταιριάζοιν
(κι' εἶνε τρέλλα !..
Ἀπὸ τὴν Πόλι ἔρχομαι καὶ στὴν κορφὴ
(κὰν ἔλα !..
Παλητάσοι, Τόσκα, «Σὲξ—ἀππήλ»,
(«Τσαχπίνα» καὶ Ὀθέλλος...
Γιάνναρος, Χίτλερ (μπογιατζῆς), Κα-
(βοὺρ καὶ Βενιζέλος !..
Παπαδουριὸ ἐπλάκωσε κι' ἐφάνη ὁ δρό-
(μος μαῦρος !
Ὦ ! ἄντρα, ἄντρα σύγχρονε, ποὺ γίνη-
(κες καὶ... Ταῦρος !.
Ὦ ! κόσμε, κόσμε ἄστατε, καταραμένη
(σφαῖρα,
καὶ σύ, Πλαστήρα, ποὺ πετᾶς καὶ πᾶς
(... στὴ στρατοσφαῖρα !..
Καλογεράκι ὁποιος γενῇ, θὰ τὰ καλο-
(περάσῃ !..
Θὰ ἰδῇ τὴν Πόλι καὶ σὲ μιὰ βραδυὰ
(ὅλη τὴν Πλάση !..
Γιὰ βροῦβες πάει ὁ ἥλιος καὶ τ' ἄστρα
(γιὰ... μασσούρια.
Λένε πῶς στὴν Ὁμόνοια θὰ σπείροινε
(κ' αγγούρια !....

(Εὐτυχῶς ἀνέκδοτο)

ΚΩΣΤΗΣ ΚΟΚΟΡΟΒΙΤΣ

ΣΤΑ ΛΟΥΤΡΑ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

Τὸ καλοκαῖρι δὲν ἐννοεῖ νὰ μᾶς ἔλθῃ ἐφέτος, μὰ ἡ «Παπαροῦνα» θὰ τὸ φέρῃ μὲ τὸ σταγιό. Ἀθηναῖοι καὶ Ἀθηναῖες! Ἡ «Παπαροῦνα» σᾶς παραχωρεῖ τὶς σελίδες της γιὰ νὰ παίρνετε τὸ μπάνιο σας! Στέλνετέ μας τὶς φωτογραφίες σας μὲ μαγιὸ καὶ ὑποσχόμεθα νὰ τὶς δημοσιεύουμε !

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠ' ΟΛΟΝ ΤΟ...ΕΘΝΟΣ

ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΝΤΙΣΟΝ

Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν ἐνεποίησε εἰς τοὺς κύκλους τῶν ψιλικατζήδων ὅλου τοῦ κόσμου ἡ ἐφεύρεσις τοῦ μεγάλου Σουηδοῦ ἰατροῦ Κάντορ. Διὰ τῆς κοσμοσωτηρίου ὄντως ἐφευρέσεως ἀποφεύγεται τὸ χάσιμο τοῦ πισινοῦ κουμπιοῦ τοῦ κολλάρου. Ὁ ἐμβριθὴς ἰατρὸς κατεσκεύασε μικρὸν καὶ εὔχρηστον μηχάνημα ἀποτελούμενον ἐξ ἑνὸς δικτυωτοῦ πλαισίου τὸ ὁποῖον τοποθετεῖται εἰς τὴν μέσην καὶ τὴν περιβάλλει. Λέγεται ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς ὅτι μόλις πέσει τὸ κουμπὶ δὲν ὑπάρχει καμμία ἀνησυχία διὰ τὴν διάσωσίν του: Ἀσφαλῶς θὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ δικτυωτὸν πλαίσιον τὸ ὁποῖον ὁ δαιμόνιος ἰατρὸς ἐπρονόησε νὰ εἶνε ἀρκετὰ πυκνόν.

ΘΑΥΜΑ ΕΙΣ ΚΩΜΟΠΟΛΙΝ

Τὸ περιεργότερον ἄγγελμα μᾶς τὸ ἔδωσεν χθὲς ὁ τηλέγραφος ἀπὸ τὴν φημιζομένην διὰ τὰ παράξενά της κωμόπολιν Πάκαρ τῆς Γιουκοσλαυΐας. Πρὶν ἐκθέσωμεν τὸ ἀπίστευτον συμβὰν ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ πληροφορήσωμεν τοὺς ἀναγνώστας μας ὅτι εἶνε ἐλεύθεροι νὰ τὸ πιστεύσουν ὡς ἀληθές, ἡμεῖς ὅμως καὶ ἐντελῶς διὰ λογαριασμόν μας εἴμεθα λίαν ἐπιφυλακτικοί!

Τὰ τρομερὰ γεγονότα συνέβησαν ὡς ἑξῆς:

Τὴν προχθεσινὴν νύκτα περὶ τὴν 11ην εἰς τι ἑξοχικὸν προάστειον τῆς Πάκαρ ἔγινε ἐπίθεσις ἐναντίον ἑνὸς αὐτοκινήτου ὅπου ἐπέβαινε εἰς κύριος μετὰ τῆς κυρίας του ὑπὸ ἑπτὰ τεθωρακισμένων αὐτοκινήτων τὰ ὁποῖα ἔβαλλον συνεχῶς ἐπὶ δύο ὥρας.

Γενομένων κατόπιν ἀνασκαφῶν ἀνεῦρον τὸν κύριον καπνίζοντα τὸ ποῦρον του καὶ μετροῦντα ἡσύχως ἀπειρίαν σφαιρῶν τὰς ὁποίας ἔβγαζε ἀπὸ τὰ παραφουσκωμένα θυλάκιά του.

ΕΚΟΥΝΑΓΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ...

Καταπληκτικὰ πράγματα συνέβησαν εἰς τὴν πόλιν Κοκελικό, ἡ ὁποία ἀποκαλεῖται καὶ πόλις τῶν Σιδηρῶν ἀνθρώπων διὰ τὴν τρομερὰν θέλησιν τῶν κατοίκων της.

Εἰς τῶν κατοίκων της ὀνόματι Σμὶθ ἠγόρασε τὸ 14ον φύλλον τῆς «Παπαρούνας» τὸ ὁποῖον ἀνέγνωσε ὁλόκληρον σχεδὸν ἄνευ ἀναπνοῆς. Τὸ παράδοξον εἶνε ὅτι ὁ σιδηροῦς αὐτὸς ἄνθρωπος, ὡς ἀσφαλῶς ἐξηκριβώθη, δὲν ἠγόρασε τὸ ἀμέσως ἑπόμενον φύλλον τῆς «Παπαρούνας» καὶ τὸ καταπληκτικώτερον ὅτι ἐδήλωσε ὅτι δὲν θὰ τὴν ξαναπάρῃ.

Τὰ τρομερὰ αὐτὰ πράγματα μόλις ἀνεκοινώθησαν εἰς τὸν διευθυντήν μας τὸν κατέλαβε παράδοξος ἀφασία. Εὐτυχῶς ἐκούναγε τὰ χέρια του καὶ ἔτσι κατορθώθη ἡ ἔκδοσις τοῦ φύλλου.

ΕΞΥΠΝΑ ΠΑΙΔΙΑ!

Δύο φίλοι ἐβάδιζαν εἰς ἕνα ἐξοχικὸ δρόμο. Εἰς ἕνα σημεῖον συνήντησαν μίαν ταμπέλα κρεμασμένην ἀπὸ ἕνα στύλο, ἡ ὁποία ἔγραφε: «Ἀπαγορεύεται ἡ διάβασις εἰς οἱονδήποτε...Ὁ μὴ γνωρίζων γράμματα ν' ἀποτανθῇ εἰς τὸν ἀπέναντι μπακάλην». Ἦτο πράγματι ἀπέναντι ἕνα μπακάλικο. Οἱ δύο φίλοι διησθάνθησαν, ὅτι κάτι τι τὸ «ἔξυπνο καὶ κουτὸ» ἐκρυβόταν κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφήν. Ἀλλὰ τί; Ἤρχισαν νὰ σκέπτωνται.

Μετὰ δύο ἡμέρας ὁ ἕνας τρέχει καὶ βρίσκει τὸ φίλο του καὶ τὸν ἐρωτᾶ :

—Κι' ἂν ὁ μπακάλης εἶνε κλειστός ;....

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ «Παπαρούνα» θεωρεῖ ἀπαραίτητον νὰ ξεκαθαρίσῃ τὴν θέσιν της ἔναντι τῆς ὁμωνύμου ἐπιθεωρήσεως, ποὺ παίζεται στὸ «Περοκέ». Τὸ περιοδικόν μας ἡ «Παπαρούνα» εἶνε τόσο ἁγνὴ, ἄσπιλος καὶ ἀμόλυντος, ὥστε δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ....ἐπιθεώρησιν.

ΚΥΡΙΟΣ, νέος, σοβαρὸς, μορφωμένος (Διπλωματοῦχος Ξένου Πανεπιστημίου) καὶ ἀρκετὰ εὐπαρουσίαστος, ζητεῖ θέσιν εἰς τὰ τράμ ἢ λεωφορεῖα διότι διαρκῶς ταξιδεύει ὀρθιος.

ΤΕΤΟΙΑ ΩΡΑ, ΤΕΤΟΙΑ ΛΟΓΙΑ!

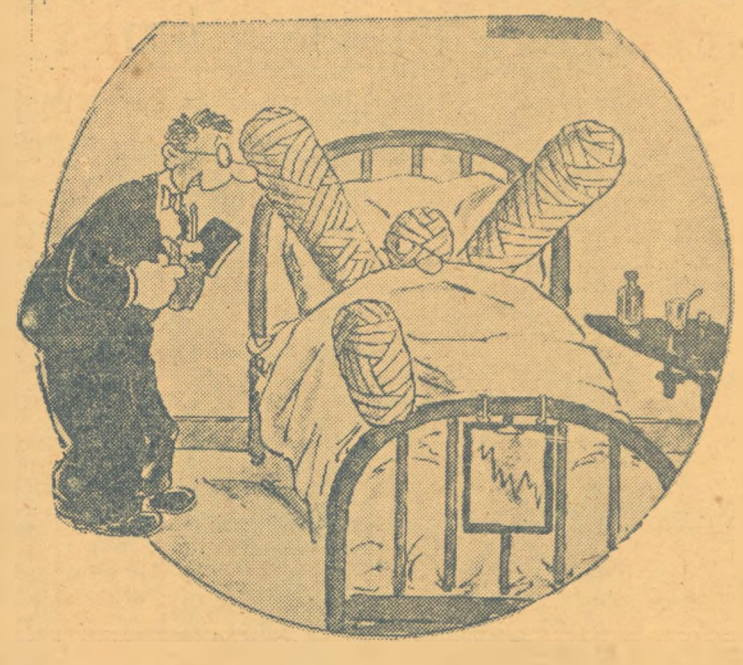

Ο ΘΑΥΜΑΣΤΗΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΠΟΡΟΥ, ΠΟΥ ΕΠΕΣΕ ΘΥΜΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΟΣ: Μοῦ δίνετε ἕνα αὐτόγραφό σας, σᾶς παρακαλῶ ;

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ "Η Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν ἔγινε ἡ μεγάλη ἔκθεσις τῶν πνευματικῶν προϊόντων. Εἴχαμε δηλαδὴ κατὰ πρόσφορον ποιητικὴν παρομοίωσιν ἕνα εἶδος λαϊκῆς ἀγορᾶς τοῦ βιβλίου. Οἱ ἀναγνῶσται μας ἐνδέχεται νὰ διερωτηθοῦν: Διατί τὰ συγγράμματα λέγονται προϊόντα; Ἡ «Παπαροῦνα» δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὴν ἐξυπνάδα τῶν ἀναγνωστῶν της τοιαύτας ἀπορίας. Καὶ διευκρινίζει ἀμέσως τὸ ζήτημα. Λέγονται πνευματικὰ προϊόντα, διότι ἔχουν μεγάλην σχέσιν μὲ τὰ προϊόντα τῆς Γῆς. Τὰ ποιήματα αἴφνης ὁμοιάζουν μὲ τὰ κολοκυθάκια. Τὰ φιλοσοφικὰ συγγράμματα ὁμοιάζουν μὲ τὰ αὐγὰ τῆς ἀθηναϊκῆς ἀγορᾶς, ἤγουν μὲ κλούβια αὐγά. Ἕνα μαθηματικὸν σύγγραμμα μπορεῖ νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ «ἀγγοῦρι», λόγῳ τοῦ δυσκόλου ποιήματός του. Τὰ μυθιστορήματα καὶ τὰ δράματα παρομοιάζονται μὲ τὰ κρεμμύδια, διότι ὅταν τὰ ξεφυλλίζεις δακρύζουν τὰ μάτια σου.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν προσῆλθεν ἐκ τῶν πρώτων ὁ κ. Παπαναστασίου. Μέγας βιβλιοφάγος, καταβροχθίζει τὰ βιβλία, χωρὶς νὰ τὰ καθαρίζῃ ἀπὸ τὰ ἐξώφυλλα. Διατηρεῖ τεραστίαν βιβλιοθήκην, παρομοίαν μὲ τῆς Παλαιᾶς Περγάμου καὶ ἡ ὁποία θὰ ἔπρεπε νὰ ὀνομασθῇ κατ' ἀναλογίαν βιβλιοθήκη τοῦ Ἀγάμου. Οὗτος ἔχωσε τὸν μῦτον του εἰς ὅλα τὰ ράφια τῶν βιβλίων καὶ ἐξέλεξε τὰ ἑξῆς: Τὴν «Μύτην ἑνὸς Συμβολαιογράφου», τοῦ Ἐδμόνδου Ἀμποῦ, μίαν «Ριγολογίαν» καὶ τὴν «Ἀπροστάτευτην Ἀννίκα». (Σημ. «Παπαρούνας»: Ἀννίκα εἶνε τὸ φιλολογικὸν ψευδώνυμον τῆς Δημοκρατίας).

Προσῆλθεν ἀκολούθως μετὰ τῶν ἀκολούθων, 630 τὸν ἀριθμόν, ὁ κ. Βενιζέλος. Ἕκαστος τῶν παρισταμένων ἔσπευδε καὶ ἔδιδε εἰς τὸν κ. Πρόεδρον θερμὰ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ διασώσει του καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο, ἀφοῦ ἔσβυνε τὸ καλοριφὲρ, τοῦ ἔδιδε ψυχρὰ συλλυπητήρια ἐπὶ τῷ τραυματισμῷ τῆς συζύγου του. Ὁ κ. Βενιζέλος εὐχαριστοῦμε τοὺς φίλους του, διὰ τὸ ἐνδιαφέρον των. Κατόπιν, ἀφοῦ ἐχάϊδευσε τὸ μοῦσι του, ἠγόρασε τὰ ἑξῆς βιβλία: Τὸν «Ἀντίχριστον» τοῦ Ρενάν, τὰ «Ἀπομνημονεύματα τοῦ Διαβόλου» τοῦ Ἀντρέγιεφ, τὸν «Ἀπολεσθέντα Παράδεισον» τοῦ Μίλτον, ὅπου θὰ ἀναπολήσῃ τί εἶχε, ὅταν ἦταν εἰς τὴν ἀρχήν, καὶ τί ἔχασε, τὸ «Κόκκινο καὶ τὸ μαῦρο» τοῦ Σταντάλ, ὅπου νομίζει ὅτι θὰ διαβάσῃ τὰ τελευταῖα γεγονότα ἤτοι τὸ αἱματηρὸν κίνημα καὶ τὴν ἀποτυχίαν τῶν ἐκλογῶν καὶ τέλος τὸ μυθιστόρημα «Ἡ Κοῦρσα τοῦ θανάτου». Οἱ ἀκόλουθοί του ἠγόρασαν μερικὰ ἀντίτυπα τῶν «Τριῶν Σωματοφυλάκων» τοῦ Δουμᾶ.

Τὴν ἔκθεσιν ἐπεσκέφθη καὶ ὁ κ. Ἀβραάμ, μέγας κοινοβουλευτικὸς (τὸ ἀνὴρ παραλείπεται ὡς εὐκόλως ἐννοούμενον), ὁ ὁποῖος μὲ γλυκεῖαν φωνὴν ἐζήτησε τὸ «Πορτραῖτο τοῦ Ντόριαν Γκρέϋ», τοῦ Ὄσκὰρ Οὐάϊλδ, τὴν «Ἀπολογίαν τοῦ Σωκράτους» κλπ. Τέλος ἐπῆρε καὶ τὸ «Ναυτόπουλο» τοῦ Πιὲρ Λοτί.

Προσῆλθε ἐπίσης καὶ ὁ κ. Τσαλδάρης, ὁ ὁποῖος ἠγόρασε τὰ ἑξῆς βιβλία: Τὸ «Ὄνειρο τοῦ Μακάρ», τοῦ Κορολένκο, τὰ «Κλειστὰ βλέφαρα», τοῦ Δροσίνη καὶ τὸ «Ὅταν θὰ ξυπνήσουμε ἀνάμεσα στοὺς νεκροὺς» τοῦ Ἴψεν.

Ὁ κ. Πλαστήρας ἔγραψεν ἐκ Ρόδου νὰ τοῦ ἀποστείλουν τὰ ἑξῆς ἔργα: «Λιγνὸς Γάτος» τοῦ Ἀνατὸλ Φράνς καὶ τὸ μυθιστόρημα «Φαντομᾶς». Ἔγραψε καὶ εἰς τὸν κ. Μελᾶ νὰ τοῦ στείλῃ τὸ «Γέρο τοῦ Μωρηᾶ», ἀλλ' ἐκεῖνος (ὁ Μελᾶς) ἔλειπε εἰς τὴν Ἱσπανίαν καὶ τοῦ ἔστειλε ἀπὸ ἐκεῖ τὸν «Ματωμένον στίβον» τοῦ Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ, ἔργο, ποὺ ταιριάζει μὲ τὰ γοῦστα τοῦ δικτάτορος.

Ὁ γνωστὸς πλέον κ. Φίλων πῆρε τὸ «Βασιληᾶ Ἀνήλιαγο» τοῦ Πολέμη, καὶ τὴν «Φλογέρα τοῦ Βασιληᾶ» τοῦ Παλαμᾶ.

Ὁ κ. Ἰασωνίδης κατέφθασε ἀσθμαίνων καὶ ἐζήτησε τὴν «Στομαχολογίαν», τοῦ καθηγητοῦ κ. Δοντᾶ, ἕνα «Λεξικὸν μαγειρικῆς» καὶ τὸ «Συμπόσιον» τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Λουκούλλου, μὲ τὴν προσθήκην ὀλίγου παστουρμᾶ.

Ὁ κ. Ι. Μεταξᾶς ἐξέλεξε τὸ ἔργον «Ἴδε ὁ ἄνθρωπος», τοῦ Νίτσε, καὶ ὅλα τὰ παρλὰν ἔργα τοῦ Δημοσθένους, τὰ ὁποῖα θ' ἀπαγγέλλῃ μεγαλοφώνως εἰς τὸ σπίτι του, πρὸς μεγάλην θλῖψιν τῶν περιοίκων. Τοῦ ἰδίου ρήτορος τοὺς φιλιππικοὺς λόγους τοὺς ἀγόρασε ἕνας φίλιππος.

Τοῦ κ. Κονδύλη εἶνε γνωσταὶ αἱ φιλολογικαὶ προτιμήσεις. Μόλις εἰσῆλθε εἰς τὴν ἔκθεσιν, οἱ ἁρμόδιοι ἔσπευσαν νὰ τοῦ προσφέρουν ὅλες τὶς βιογραφίες τοῦ Ναπολέοντος. Ὁ κ. Κονδύλης ἠγόρασε ἐπὶ πλέον τὸν «Συρανὸ ντὲ Μπελζεράκ» καὶ μίαν μυθολογίαν, ἡ ὁποία ἐπραγματεύετο περὶ τοῦ προγόνου του Διός, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκληρονόμησε τοὺς κεραυνούς.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐξέλεξε τὴν «Ζωὴν τῆς Κλεοπάτρας», τὸ «Ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς κ. Πομπαδούρ», τοῦ Μυσσὲ καὶ ἕναν Ὁδηγὸν Καλῆς συμπεριφορᾶς.

Εἰς διευθυντὴς ἐφημερίδος ἠγόρασε τὰς «Περιπετείας τοῦ βαρώνου Μυγχάουζεν», τοῦ μεγαλειτέρου ψεύστου τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ νὰ ἀντλήσῃ ἐκεῖθεν ὕλην διὰ τὴν ἐφημερίδα του.

Ὁ κ. Πάτσης ἐπῆρε τὴν «Κόλασιν» τοῦ Δάντου, διὰ νὰ ἐμπνευσθῇ ἐκεῖθεν ὡραίας καινοτομίας διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, ἐν ᾗ περιπτώσει ἐκλεγῇ Δήμαρχος. Ὁ κ. Κοτζιᾶς ἠγόρασε τὰ ἔργα: «Ὁ ἀγαπημένος τῶν γυναικῶν» καὶ «Πῶς ν' ἀρέσετε στὶς γυναῖκες». Ἀμφότερα θὰ τοῦ χρειασθοῖν διὰ τὶς ἐκλογές.

Ὁ κ. Μοσχοβίτης πῆρε τὴ «Μπαλάντα τῆς φυλακῆς» τοῦ Ρήντινγκ. Ὁ κ. Μάξιμος πῆρε τὰ ἔργα τοῦ Μαξίμου Γκόρκυ. Ὁ γνωστὸς ζυθεστιάτωρ κ. Βρεττὸς πῆρε τὴν «Ταβέρνα» τοῦ Ζολᾶ. Ὁ κ. Δελαπατρίδης τὸ θεατρικὸ ἔργο: «Τράβα τὸ κορδόνι». Ὁ κ. Γιάνναρος ἠγόρασε τὸ ἔργον «Ἡ Κοινωνία γελᾷ», τοῦ κ. Δελαπατρίδη.

Ὁ κ. Γύπαρης πῆρε τὰ «Θρύψαλα», τοῦ Καμπούρογλου. Ὁ θιασάρχης τοῦ «Περοκὲ» κ. Σύλβας πῆρε τὶς «Ἀνοιξιάτικες βροχὲς» καὶ μίαν Μετεωρολογίαν τοῦ κ. Κεφαλᾶ νὰ σπουδάσῃ τὸ φαινόμενον τῆς βροχῆς. Ὁ κ. Ἑλληνοβασίλης ἠγόρασε τὸ «Ὅταν ἤμουν δάσκαλος», τοῦ Κονδυλάκη, τοὺς λόγους

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

Ο ΠΡΩΤΕΙΝΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ

Μιὰ ἀπὸ τὶς μύριες τόσες μορφὲς τοῦ περίφημου ποιητὴ καὶ συνεργάτου μας κ. Ὄνειρου Κελεπούρη. Εἶνε γνωστὸ πὼς ὁ μεγάλος μας ὁμαίτρ ἔχει καὶ τὶς βίδες του. Μιὰ ἀπ' αὐτὲς εἶνε νὰ παρασταίνη καὶ τὸν ἠθοποιό. Τίς ἄλλες μας ἐκάλεσε στὸ σπίτι του καὶ μᾶς παρουσιάστηκε σ' ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀγαπημένους του γυναικείους ρόλους. Στὴ φωτογραφία: ὁ κ. Ὄνειρος Κελεπούρης ὡς Σαλώμη στὸ «Χορὸ τῆς Ὀμπρέλλας».

ΣΤΟΝ ΠΟΥΛΟ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟ

Τί σοῦρθε, βρὲ Πουλόπουλε, ἀλήθεια σὲ (καλό σου
καὶ μὲ τραγούδια μπλέχτηκες καὶ τέτοιες (παπαρδέλες
καὶ δὲν καθόσουν, φουκαρᾶ μέσ' στὸ μπα- (κάλικό σου
γιὰ νὰ ζυγίζῃς ξύγκικα καὶ νὰ πουλᾷς (σαρδέλες!

Δὲν ἤτανε καλλίτερα νᾶσαι στὸ μπεζα- (χτᾶ σου
κεῖ ποὺ δὲν εἶχες βάσανα οὔτε σκοτοῦρες (εἶχες
παρὰ ποὺ τ' ἀπαράτησες καὶ σπᾷς τά... (κέρατά σου
νὰ γράφῃς πεζοτράγουδα καὶ νὰ σκαρώ- (νῃς τρίχες;!

Μήπως τὴν δόξα ζήλεψες καὶ σὺ τοῦ Κε- (λεπούρη;
Ἂν εἶν' αὐτό, εἶσαι κουτός, ἠλίθιος, κα- (νάγιας
ἄλλα τὰ μοῦτρα τ' Ὀνειρου κι' ἄλλη ἡ (δικιά σου μούρη,
ἄλλα τὰ μάτια τοῦ λαγοῦ κι' ἄλλα τῆς... (κουκουβάγιας!

Κεῖνος γεννήθη ποιητὴς ἀπ' τὴν κοιλιὰ (τῆς μάνας
καὶ ὅσους θέλεις ρώτησε γι' αὐτὸ ἂν ἀμ- (φιβάλεις.
Τὰ ἄλλα εἶνε περιττὰ, λόγια τῆς καρα- (βάνας,
καὶ πέσμου ποῦ ἀκούστηκε γιὰ ποιητὴς... (μπακάλης!

Γι' αὐτὸ λοιπὸν τὴν ποίησι, ἂν θέλῃς τὸ (καλό σου,
παράτησέ την γρήγορα ὁ διάολος πρὶν σὲ (πάρει
κάνε ξανὰ μεταβολὴ γιὰ τὸ μπακάλικό (σου
καὶ σκέψου πῶς: ἡ ἀλεποῦ τί θέλει στὸ (παζάρι!

ΝΙΚΟΣ Σ. ΣΤΑΘΑΤΟΣ

Ἕνας ποὺ λυπᾶται γιὰ τὴν κατάντια του

ΣΤΟΝ ΟΝΕΙΡΟ ΚΕΛΕΠΟΥΡΗ

Χαῖρε μεγάλε ποιητή, Ὄνειρε Κελεπούρη
ποὺ ξεπερνᾷ ἡ λάμψι σου καὶ Ἥλιο καὶ (φεγγάρι
κορδώνεται ὁ Πήγασσος γιὰ τὴν δικιά σου (μούρη
κι' ἀπάνω στὰ καπώλια του σὲ ἔχει μὲ (καμαρι!

Τ' εἶνε μπροστά σου ὁ Παλαμᾶς κι' οἱ (ποιητὲς οἱ ἄλλοι;!
Ἀπ' τὴν στιγμὴ ποὺ φάνηκες τοὺς πλά- (κωσε μαυρίλα
τοὺς πῆρε καὶ τοὺς σήκωσε ὁ διάολος τὸ (κεφάλι
ὅλους μαζὺ τοὺς ἔστειλες νὰ πᾶν νὰ κό- (βουν ξύλα!

Μᾶς σέρνεις σκλάβους, Ὄνειρε, τοῦ στίχου (σου τὸ κάλλος
κι' ἡ κάθε μιὰ ἰδέα σου εἶνε γιὰ ὅλους (Πίστις!
εἶσαι Μεγάλος Ὄνειρε! Τόσο πολὺ με- (γάλος
σὰ σπίτι τετραώροφο καὶ σὰν οὐρανοξύ- (στης!

Τί ὄψωμα νοήματου καὶ τί ξελαγαράδα.
Ἂν ζοῦσε θὰ σὲ ζήλευε ἀκόμα κι' ὁ Κα- (βάφης
καὶ τί θὰ γίνῃ, σκέφτωμαι, ἀλήθεια ἡ (Ἑλλάδα
ἂν σοῦ καπνίσῃ κάποτε καὶ πάψῃς πιὰ νὰ (γράφῃς!

Μὰ δὲν φοβᾶμαι, Ὄνειρε, γιὰ νὰ συμβῇ (αὐτό!
Καὶ πάντα μὲ τοὺς στίχους σου θὰ μᾶς (χαρίζεις ρίγη
κι' αὐτὸ τὸ λέγω ἔχοντας ὀπ' ὄψιν τὸ (γνωστό:
—Ἔρχεται ἡ λόξα εὔκολα μὰ δύσκολα (νὰ φύγῃ!

ΝΙΚΟΣ Σ. ΣΤΑΘΑΤΟΣ

Μανιώδης θαυμαστὴς του

ΑΠΟΝΕΝΟΗΜΕΝΑ ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ

ΑΧΝΑΡΙΑ, ΧΝΟΥΔΙΑ, ΑΧΝΟΡΡΟΔΑ...

Εἶδα κι' ἀπόειδα. Ὁ ἄμοιρος μὲς στ' ἀ- (μοιρα τσιμπούκια
γλεντῶ, κεντῶ, βροντῶ, μαντὸ βαρειόμυρα (μπουμπούκια.
Σκλῆθρες, μυτζῆθρες, μπουρμπουλήθρες,
κερῆθρες, Μίθρες, πλίθρες, δεσποινίθρες,
ὦ σταρῆθρες, ὦ οὐρῆθρες, ὦ μανῆθρες,
ὄντας σὲ πρόσμενα, δὲν ἦρθες, ὦ πανώρια,
μὰ μὲ τὰ ἄλλα ποῦτρεχες τ' ἀγόρια
ποὺ στὰ βαπόρια
πηγαίναν γιὰ τὰ ὄργια
γυρεύοντας τοῦ κάκου παρηγόρια,
ἀπὸ τὴ στεναχώρια....
Ὦ ζόρια!

Μανῆ, Θεκὲλ, Θεκὲλ, Φαρὲς
ὦ τὰ χλωμοκαλόκαιρα,
ὦ πῶς μ' ἀρέσει ὁ σουαρὲς,
ὄντας φωτοῦν τ' ἀπόκερα!
Κι' ἀπ' τοῦ καϋμοῦ τὰ βάσανα,
ὁ ἥλιος σὰν ἀνάσανα,
εἶπα, νὰ πάρῃ ὁ διάολος
κ' ἡ Πάολα κι' ὁ Πάολος.

Ἀλλοί, ἀλλοὶ καὶ τρισαλλοί,
Ἀλήπασσα, ἀλλοί σου,
πὼ' ἀπ' τὸ γοῦρμο τὸ φιλί,
ἀρρώστησ' ἡ καλή σου,
σὰν εἶδε τὸ φελί σου
κ' ὠϊμένα ὅπως τῆς τᾶπες
ἐφτὺς γενῆκαν τάπες
οἱ ὄμορφοι φελλοί σου!

Μεσάνυχτα.
Ὀρθάνοιχτα
τὰ στόματ' ἀλυχτᾶνε
κ' οἱ θεατρῖνοι τῆς ζωῆς
τῆς φούριας καὶ τῆς χλαλοῆς
γερνοῦν καὶ ξενυχτᾶνε.

Μπάμ, μπίμ, μπὰμ, μπίμ, ταραταμπὶμ
ντὰν λε μπαμπάμ, ε ντὰν λ' ἀμπὶμ
ντὰνς λε μπαμπάμ, ε ντὰν λ' ἀμπὶμ
λε γκρὰν ποέτε κὲ νοῦ φὶμ,
ἐλάς, ἐλάς, καραμελᾶς,
ντὰν λὰ μπελὲ ἐ λὰ μελάς,
σὰν τὰ κολυβογράμματα
ἐμάθαινά τα ἀκάματα
καὶ λίγα γαλλικούλια,
διαβάζοντας τὸ Μορεὰς
στῆς ποίησης τῆς ἀραιᾶς
βαροῦσα τὰ καπούλια
κι' ὁ στίχος μου ὁ ξελάγαρος
ἦταν σὰν ξεροτάγαρος
καὶ γράφοντας καὶ γράφοντας θαρρῶ τὸν (κόσμο φώτισα.
Μυρτιώτισα!

ΟΝΕΙΡΟΣ ΚΕΛΕΠΟΥΡΗΣ

Ὁ μεγαλείτερος ἀπὸ τοὺς ζωντανοὺς ποιητάδες τῆς καινούργιας Ἑλλάδας π' ἄνοιξε δρόμους καινούργιους στὴν ποίηση καὶ ποὺ αὐτὸ θανὰν τοῦ λογαριαστῇ τὴ μέρα τῆς στερνῆς τῆς κρίσης. Ὅλα του τὰ λίμπρα μεταφραστήκανε στὶς ξένες γλῶσσες καὶ κεῖ πήρανε κάποια νοήματα, μιὰ κ' οἱ κουτόφραγκοι δὲ σκαμπάζανε «γρῦ» ἀπὸ σοβαρὴ ποίηση. Τί νὰ σοῦ κάνῃ ἕνας Βαλερὺ σὲ μιὰ Γαλλία ἀλάκαιρη, ἀφοῦ καλὰ-καλὰ καὶ ὁ Κελεπούρης πέφτει λιγουλάκι μικρὸς γιὰ τὴν Ἑλλάδα; Ὡστόσο ἀπὸ τὶς συλοὲς τοῦ Ὀνειρου Κελεπούρη κάμποσες θὰ πανωπλέψουνε στὸ πέλαο τῆς ἀθανασίας. Πρὸ πάντω τὰ «Ξυλάγκουρα κ' οἱ Σκερβελέδες», προλοϊσμένα ἀπὸ τὸ μεγάλο μας τὸ Μπαλαμᾶ, ποὺ πρῶτος εἶδε κι' ἀπόειδε νὰ πεῖσῃ τὸν ποιητή μας, νὰ παρατήσῃ τὴν ποίηση (ἀπὸ ζήλεια). Μὰ ὁ Ὄνειρος Κελεπούρης δὲν εἶνε ἀπὸ κεῖνους ποὺ εὔκολα τὴν παρατᾶνε τὴν ποίηση. Θὰ γράφῃ, θὰ γράφῃ, θὰ γράφῃ, μᾶς ἐδήλωσε, αἰώνια. Αὐτὸ θὰ τὸ δοῦμε. Ἐδῶ εἴσαστε κι' ἐδῶ εἴμαστε.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ

ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ

Εἶνε κομψὸς καὶ ὄμορφος. Ἴδιος ὁ (Ντόριαν Γκρέϋ,
ὅπου σταθῇ κι' ὅπου βρεθῇ ὡραίους (στίχους λέει.
Μονάχα ἀπὸ συνήθεια λένε ὅτι τὸ (κάνει
κι' ὅτι σὰν γίνονται πολλοὶ σὲ συλ- (λογὴ τοὺς βάνει.

* * *

Ὅμως δὲν τοὺς κυκλοφορεῖ. Κυκλο- (φορεῖ ὁ ἴδιος
ὕστερ' ἀπ' τὰ μεσάνυχτα, στοὺς δρό- (μους, στὰ σοκκάκια.
Εἶνε σοφὸς στὰ σκέρτσα του, στὸ εἴ- (δος του ἐπιτήδειος
ἐπάγγελμά του· ποιητὴς μὰ κλέβει (καὶ σακκάκια.

ΟΣΚΑΡ

ΠΡΩΗΝ Μπαρόνος, ζητεῖ μόνιμον ἐργασίαν εἰς κεντρικὸν μπάρ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΟΞΕΣ

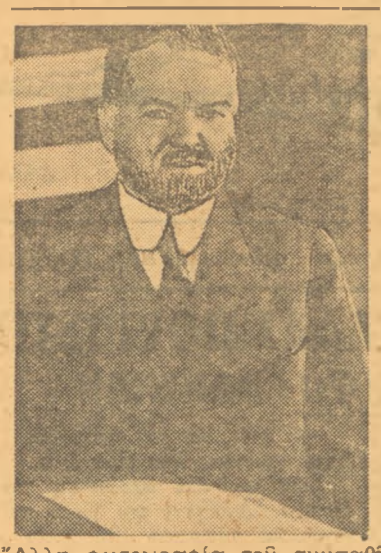

Ἄλλη φωτογραφία τοῦ συμπαθοῦ λογοτέχνη καὶ παλιοῦ μπακάλη κ. Πούλου Πουλοπούλου, τοῦ γνωστοῦ συγγραφέα τῶν «Ἀπονενοημένων Διαβημάτων». Στὴν ὄψιν του διακρίνεται ὅλη ἡ πίκρα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἀδικήθηκε ἀπὸ τὴν κοινωνία καὶ ἐνῶ θὰ μποροῦσε νὰ νε ἀκόμα πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, κατάντησε μπακάλης καὶ στὰ στερνὰ λογοτέχνης. Τί σοῦ εἶνε ἡ εἰμαρμένη τῶν θνητῶν!

ΑΙΝΙΓΜΑΓΑ

Ἔχω ἰδιώματα τοῦ Δία,
ἀλλὰ δὲν εἶμαι ἀπ' τὸ Φειδία.
Τέτοιαν ἀβρότητα γραμμῆς
τοῦ Πραξιτέλους θᾶχε ὁ Ἑρμῆς.
Τί εἶμαι;
Λ ύ σ ι ς: ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

* * *

Τὸ πρῶτον μου εἶνε ζῶον,
τὸ δεύτερό μου ὁ νοῦς σου ἂς βάλῃ.
Τὸ σύνολό μου πάλι ζῶον
ἀπὸ τὰ πόδια ὡς τὸ κεφάλι.
Τί εἶμαι;
Λ ύ σ ι ς: Ἕνα ζῷο καὶ μισό.

* * *

Μέσα σὲ μένα πάντα δέρνονται
καὶ παίζουνε γροθιὲς, κλωτσιὲς (καὶ σια.
Κι' ὅμως δὲν εἶμαι ἀχοῦρι γι' ἄλογα
οὔτε καὶ ρίγκ γιὰ πυγμαχία.
Τί εἶμαι;
Λ ύ σ ι ς: Ἡ Βουλή.

* * *

Τὸ πρῶτο μου εἶνε Γιάννακο
τὸ δεύτερό μου ποῦλος
καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ σύνολο
πάντοτε θᾶναι δοῦλος.
Τί εἶμαι;
Λ ύ σ ι ς: Ζηλωτής.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΑΝΑΠΟΔΙΕΣ

Ἐ κ ε ῖ ν η: Ξέρεις, καϋμένε, τὸν τελευταῖο καιρὸ μοῦχουν ἔρθει ὅλα ἀνάποδα...
Ἐ κ ε ῖ ν ο ς: Τί νὰ σοῦ πῶ, ἐμένα μοῦ ἀρέσουν τὰ ἀνάποδα!

ΚΟΤΕΡΟΝ, εἰς προνομιακὴν θέσιν πωλεῖται. Πληροφορίαι: Βυθὸν Παγασητικοῦ. Τηλ. 41.225.

ΣΠΑΡΑΧΤΙΚΑ ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

ΤΗΣ ΤΡΟΤΕΖΑΣ ΤΟ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙ

Τάκ, τάκ, ἀχάει τὸ κάλεσμα τοῦ τα- (κουνιοῦ... Ρυθμικὸς ὁ χτύπος μοιάζει σάμπως νὰ συλογέται στῆς νυχτιᾶς τὸ θάμπος...
Λοῆς-λοῆς βαψίματα στὸ πονεμένο της (τὸ μοῦτρο...
Κ' ἡ κακομοῖρα, ἀσκημομούτρω — ὦ (σπαραγμέ! —
τὸ δρᾶμα της διαιωνίζει καὶ ψωνίζει....

Νὰ τὸ νυχτοπερπάτημα τί βγαίνει ἀπὸ τὴν ὥρα π' ἀρχινᾶ ἡ ἀμφιλύκη (τί ὥ- (ρια λέξη!) μονάχα γιὰ νὰ βγῇ τὸ χαρ- (τζηλίκι....

Ψηλὰ τ' ἀστέρια στάζουνε τὴ λάμψη. Στάλα, στάλα κι' ὁ αὐγερινὸς μὲς στ' ἄλλα.

Γλυκειά μου ἐσύ, ποῦ κοίτεσαι; Κ' εἴ- (τε σὲ μαλακόστρωμα χαρᾶς, παρέα μὲ τὸν καλό σου—σὲ καλό σοι—καὶ κεῖνος καὶ τὸ μάγκωμα τὸ ἐρωτικό, τοῦ σβέρ- (κου σου τὸ δάγκωμα τὸ ἡδονικὸ ὦ πόθε!...

Τοὺς ψύλλους μέσα στ' ἄχερα τοῦ κά- (κου μὴ γυρεύεις τους. Γιατὶ τὸν κόπο χάνεις... Μὰ κι' ἂν τοὺς βρῇς, τί τάχα; Ψυλλοδουλειές!...

Ἀπάγκειο γύρευα νὰ βρῶ, τῆς νύχτας, ὦ διαβάτη, ὁποῦ ζητᾶς ἁμαρτωλὸ κι ἀθόρυβο κρεββάτι— γιατὶ μὲ τοὺς στριγγοὺς-στριγγοὺς τῶ σανιδιῶ τοὺς τόνους, φοβᾶσαι μὴν ξυπνήσῃς τοὺς γει- (τόνους...

Μὰ εἶν' ἄβρετο κ' εἶν' ἄβρεχτο τὸ μαξιλάρι, ἀπὸ τὰ δάκρια τῆς δροσᾶς κι' ἀπὸ τὴ νύχτια πάχνα, ποὺ πέφτει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ κι' οὔτε ποὺ βγαίνει ἄχνα, μονάχα, ποὺ τὴ νιώθεις ὡς τὰ σπλάχνα.

Μά, ὦ, νὰ τελειώνω πρέπει γιατὶ εἶν' ἡ ὥρα ποὔχω κάποιο ραντεβοῦ... Τί ὥρα εἶνε; Ἐννιάμισῃ. Νὰ φύγω πρέπει μὲ τὸ πρῶτο.

Ὦ περγαμότο!

ΠΟΥΛΟΣ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τέως παντοπώλης. Γράφει πεζοτράγουδο ἕνεκα ἡ φτώχεψη. Τοῦ βάρεσε στὸ κεφάλι τοῦ ἄμοιρου. Πρῶτα δὲν ἤξερε τί θὰ πῇ πεζοτράγουδο. Καλὰ ὅμως εἶνε νὰ μὴ σοῦρθῃ τὸ ξαφνικό. Τώρα εἶν' ἀργά. Κι' ἂ δὲ γράψῃ ἕνα πεζοτράγου- (δο τὴν ἡμέρα, θὰ γράψῃ δύο. Τί νὰ γίνῃ; Ὑπομονή. Κι' αὐτὸ θὰ περάσῃ. Μιὰ φορὰ τὸ Νόμπελ τὸ χουμε σίγουρο. Τιμὴ καὶ δόξα...

Π. Π.

ΣΤΗΝ ΔΙΔΑ ΖΗΛΩΤΟΥ

ΓΡΑΜΜΑ

Ἀγαπημένη μου μικρούλα
Κοῦλα,
Ἦταν γραφτὸ ἀντὶ γιὰ μένα
ὁ Γούσης νὰ πληρώσῃ τὰ σπασμένα,
γιατὶ νομίζαν ὅτι μαγηρεύει κάτι
—κι' ἂν ἔχῃς τύχη διάβαινε καὶ ριζικὸ (περπάτει.

Ὡστόσο
κι' ἐγὼ φοβᾶμαι τώρα νὰ ζυγώσω
νὰ παίξω τάβλι στῆς στοᾶς τὸ μπὰρ
μήπως κι' ἐμένα πάρουνε χαμπὰρ
τοῦ γέρου σου οἱ μαγκουροφόροι,
ποὺ σὲ κλειδώσαν μέσα μὲ τὸ ζόρι
κι' ὡς ὅτου νὰ τοὺς μυριστῶ
μὲ κάνουνε παστό.

Δός μοι λοιπὸν πα' στῶ
—πάντως νᾶν' μέρος ἄλλο —
νὰ κάνουμε σινιάλο.
Ἀλλοιῶς τὰν γᾶν καὶ νὰ κινήσω
δὲν ξέρω πῶς νὰ σοῦ μηνύσω.

Πάντως θὰ πρέπει νὰ σκεφτοῦμε
τὸ πῶς καὶ πότε θὰ κλεφτοῦμε,
ὅλα λεπτομερῶς, γιατί
ἔχεις πατέρα ζηλωτή,
καὶ τοὺς μαγκουροφόρους ποὺ σ' ἁρπᾶν'
καὶ στὴ στιγμὴ...τετέλεσται: τὸ πᾶν!

Θᾶχω ταξὶ καὶ—γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ—
μαζύ σου φέρε καὶ φιλοκοκό,
κι' ἂν δὲν μὲ νοιάζουν τὰ λεφτά σου, ἔ- (στω,
θᾶταν καλὸ πρὶν ἀποκληρωθῇς
κάτι νὰ σώσῃς καὶ ἔτσι νὰ σωθῇς,
γιατὶ κι' ἐμένα μπορεῖς ναῦσῃς ρέστο.

Σκέψου ποὺ γιὰ τῆς προίκας σου καπάρο,
μόνο κατάρες πρόκειται νὰ πάρω,
ποὺ ἀπὸ θρήσκου μόνο βγαίνουν στόμα:
Νὰ γίνεται ὅ,τι πιάνω πάντα χῶμα
καὶ τὰ καλὰ νὰ δῶ τοῦ Κάϊν
—κι' αὐτὰ γιὰ σένα, φρουλάϊν.

Τί; Βρίσκεις τὴν ἀγάπη μου μεγάλη;
Δὲν κάνω παρὰ μόνο μιὰ θυσία:
Σὲ κλέβω ἐγὼ γιὰ νὰ σωθοῦν οἱ ἄλλοι
νέοι καὶ δὲν μείνει μόνο γερουσία.
Γιατὶ ὁ μπαμπᾶς σου ἀπὸ μεγάλο ζῆλο
στὰ «πάτρια» θὰ τοὺς σκότωνε στὸ ξύλο
καὶ στὸν Πειραιὰ δὲ θᾶμενε ἀγόρι,
τᾶχα νὰ μὴ σὲ κλέψῃ μὲ τὸ ζόρι.
Μὰ κι' ἂν σὺ δὲ μὲ θέλεις—ἄει: σικτίρ,
καὶ μένω ὅλος δικός σου.

ΝΟΕΛ ΣΑΓΗΡ

Η ΘΕΙΑ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Η ΘΕΙΑ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ: Βρὲ, παιδί μου, ἐσὺ θ' ἀρρωστήσης μὲ τόση δουλειά. Δὲν παρατᾶς καὶ λιγάκι τὸ πινέλλο ;

Η ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΚΗ ΜΑΣ ΣΤΗΛΗ

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΑΣ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

— Ἡ ἀνεπάρκεια τῶν ἀναβατῶν

Ἐξ αἰτίας τῆς παρατηρουμένης ἀνεπαρκείας τῶν εἰς τὸν Ἱππόδρομον ἐργαζομένων Τζόκεϋ ! ἀπεφασίσθη ὅπως διαταχθοῦν οὗτοι καὶ ἐγκαταλείψουν τὴν Ἑλλάδα ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Κατόπιν τούτου καὶ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου καὶ Κυριακῆς οἱ ἵπποι θὰ τρέχουν ἄνευ ἀναβατῶν. Τὰ σχετικὰ βάρη θὰ ἀντικαθίστανται μὲ σάκκους ἄμμου εἰς οὓς θὰ εἶνε προσδεδεμένοι πτερνιστῆρες.

—Τιμωρία προπονητοῦ

Ἐτιμωρήθη μὲ πρόστιμον δραχμῶν 5000 ὁ προπονητὴς Λεβάντι διότι ἐνῶ εἶχε ὑποσχεθῆ εἰς διαφόρους ἐπισήμους νὰ φέρῃ πρῶτον τὸν ἵππον του δὲν τὸ κατόρθωσε.

— Ἔνταλμα συλλήψεως κατὰ τοῦ τέως Διευθυντοῦ τῶν Ἱπποδρομιῶν

Ἐπειδὴ ὁ τέως Διευθυντὴς τῶν Ἱπποδρομιῶν ἐπισκεφθεὶς ἐσχάτως τὸ Βουκουρέστι, εἶχεν ἀφήσει ὡραῖας ἀναμνήσεις καὶ ἐπειδὴ παρακληθεὶς νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκεῖ χάριν τῶν πολυπληθῶν θαυμαστῶν του δὲν τὸ ἔκαμε, γι' αὐτὸ ὁ Γεν. Εἰσαγγελεὺς τοῦ Βουκουρεστίου ἐξέδωκε ἔνταλμα συλλήψεως ἐναντίον του διὰ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ρουμανικὴν πρωτεύουσαν. Τὰ διαδιδόμενα ὅτι ἄλλοι εἶνε οἱ λόγοι τοῦ ἐντάλματος εἶνε ἀνακριβῆ.

—Ἡ Ἑταιρία Ἱπποδρομιῶν καταβροχθίζεται ἀπὸ τὴν Φίλιππον Ἕνωσιν

Δεδομένου ὅτι ἀπὸ τῆς 15ης τρέχοντος ἀρχίζουν εἰς τὴν Φίλιππον Ἕνωσιν τὰ Γκάρντεν Πάρτι της, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς τελευταίας νὰ παρακληθῇ ἡ Ἑταιρεία Ἱπποδρομιῶν καὶ τῆς ἐκχωρήσῃ ἐπὶ ἓν ἔτος τὰς εἰσπράξεις της καὶ τοῦτο χάριν τῆς μεγαλοπρεπεστέρας ἐμφανίσεως τῶν δεξιώσεών της. Τὴν σχετικὴν διαχείρησιν τῶν Πάρτι θέλει ἀναλάβῃ ὁ τεχνικὸς Διευθυντὴς τοῦ Τζόκεϋ Κλούμπ.

—Ζητοῦνται

—Ζητεῖται ἀποκούμπι διὰ τέως ἀνώτερον ὑπάλληλον τῆς Ἑταιρείας Ἱπποδρομιῶν, παραιτηθέντα. Ὁ εὑρὼν ἀμειφθήσεται μὲ ἕνα κουτὶ καραμέλλες.

—Ἐπίσης ζητεῖται ἰδιοκτήτης διὰ τὴν καθαρόαιμον διετῆ Πόλα-Νέγκρι.

—Ζητοῦνται ἀναβάται διὰ τὰς ἱπποδρομίας μας ποὺ νὰ μποροῦν νὰ σταθοῦν σχετικῶς καλὰ στὴ σέλλα.

—Ὡσαύτως ζητεῖται στῖβος πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἱπποδρόμου Φαλήρου.

—Ζητοῦνται εἰδικοὶ στὴς ματσαράγγες καὶ κομπίνες, πληροφορίαι παρὰ τῇ τεχνικῇ Διευθύνσει τοῦ Τζόκεϋ Κλούμπ.

—Ζητεῖται εὔσχημος τρόπος ἀπομακρύνσεως τεχνικοῦ Διευθυντοῦ.

—Ζητεῖται μυαλὸ διὰ τοὺς ἰθύνοντας τὰ ἱπποδρομιακὰ πράγματα.

—Ζητοῦνται παρὰ τέως ἐκπροσώπου τῶν ἱπποδρομιῶν πρὸς ἀγορὰν ἱπποφορβεῖα, ἡμίονοι καὶ ὄνοι ἐκ Ρουμανίας καὶ Συρίας. Πληρωμὴ ἄμεσος παρὰ τῇ Τραπέζῃ Παύλου.

—Αἱ νυκτεριναὶ ἱπποδρομίαι

Ἀπὸ τῆς 20ῆς προσεχοῦς μηνὸς Ἰουλίου ἀρχίζουν εἰς τὸν Ἱππόδρομον Φαλήρου αἱ μετὰ τόσου ἐνδιαφέροντος ἀναμενόμεναι νυκτεριναὶ Ἱπποδρομίαι. Ἡ ἐξάπλωσις τοῦ ὡραίου καὶ εὐγενικοῦ αὐτοῦ σπὸρ καὶ κατὰ τὴν νύκτα ἀπεφασίσθη τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ νέου τεχνικοῦ τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως. Διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη διὰ νὰ μὴ φαίνονται λόγῳ τοῦ σκότους μερικὰ λάθη....ποῦ γίνονται κατὰ τὰς διαδρομάς !

—Τὰ τελικά μας προγνωστικὰ Σαββάτου

Εἰς τὴν πρώτην διαδρομὴν πρέπει ὁ Διόνυσος νὰ φανῇ σωστὸς Λέων γιὰ νὰ κερδίσῃ.

Εἰς τὴν δευτέραν μὲ πληροφοροῦν ὅτι τοῦ Μαλὲκ Ἔλ Χάουα τοῦ μπήκε αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ Διάβολος νὰ κερδίσῃ.

Εἰς τὴν τρίτην Ἱπποδρομίαν ὁ νικητὴς θὰ εἶνε καὶ πάλιν σωστὸς Κένταυρος.

Εἰς τὴν τετάρτην Ἱπποδρομίαν Χασσούν....ραν δὲν θὰ ἔχει ὅποιος παίξει τὸν Ζαρὶφ.

Εἰς τὴν πέμπτην Ἱπποδρομίαν μὴ σᾶς Νιάζι ποιὸς θὰ κερδίσῃ.

Εἰς τὴν τελευταίαν διαδρομὴν πέχτε τὴν Βιγκασταλὸ γιὰ νὰ γυρίσετε ποδαρόδρομο.

— Κυριακὴ

Σὰν Βολίδα θὰ φθάσῃ στὸ τέρμα ὁ νικητὴς τῆς πρώτης Ἱπποδρομίας.

Εἰς τὴν δευτέραν Ἱπποδρομίαν ἡμεῖς σὰν καυγατζίδες ποὺ εἴμαστε θὰ παίξουμε τὸ Μπὰμ-Μπὰμ.

Ὅσοι θέλουν νὰ ἔχουν λεπτὰ γιὰ νὰ παίξουν στὴν τετάρτη διαδρομὴ ἂς παίξουν στὴν παροῦσαν τὸν Ἀμὶρ Ἔλ Πάρκ.

Εἰς τὴν τετάρτην θὰ κερδίσῃ τὸ πειὸ γρήγορο ἄλογο ποὺ ὅλοι τὸ ξεύρετε.

Εἰς τὴν πέμπτην καὶ 6ην Ἱπποδρομίαν ἐπειδὴ σᾶς λυπούμεθα ἀπεφασίσαμε νὰ σᾶς ποῦμε τὸ μυστικὸ ποὺ ὀνειρευθήκαμε γνὰ νὰ κερδίσετε καὶ σεῖς. Λοιπὸν νὰ παίξετε. Μάκραμ καὶ Μπασὰρ κι' ὅπου συναντηθοῦμε νὰ μὴ μᾶς σκυλοβρῆστε.

Φιλ—Ὄνος

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

τοῦ Μιστριώτη, τοὺς ὁποίους ἀπειλεῖ νὰ ἀποστηθίσῃ καὶ τὶς δημηγορίες τοῦ Θουκυδίδου, ποὺ σκέπτεται νὰ τὶς εἰσαγάγῃ ὡς ἀναγνωσματάριον εἰς τὰ Δημοτικὰ σχολεῖα. Τοῦ προσεφέρθη δωρεὰν καὶ ὁ «Ἥλιθιος» τοῦ Ντοστογιέφσκυ.

Τέλος προσῆλθεν ὁ ὑποψήφιος δήμαρχος κ. Εὐαγγελᾶτος, ὁ ὁποῖος ἐγένετο θερμότατα δεκτὸς ὑπὸ τῶν παρισταμένων. Περιειργάσθη τὴν ἔκθεσιν, ἀλλὰ φρονίμως ποιῶν δὲν ἠγόρασε κανένα ἔργον τῆς ἀνθρωπίνης μωρίας. Ἐξελθὼν ὅμως ἠγόρασε εἰς τὸ πρῶτο περίπτερον μίαν «Παπαρούναν». Ὅλοι οἱ ἔξυπνοι Ἀθηναῖοι πρέπει νὰ τὸν μιμηθοῦν ἀφ' ἑνός, καὶ νὰ τὸν ψηφίσουν ἀφ' ἑτέρου.

ΜΠΕΡΜΠΑΝΤΗΣ

ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἡ πρώτη σας δουλειὰ εἶνε νὰ μαζέψετε δεκαεφτὰ φίλους σας (ἐκ τῶν ὁποίων ἕνας θὰ εἶνε κουτσὸς) νὰ τοὺς ὁπλίσετε καλά, ἔστω καὶ μὲ κολοκοτρωνέϊκους σου γιάδες καὶ νὰ κηρύξετε δικτατορία. Μπορεῖ βέβαια ἡ δικτατορία σας νὰ μὴ βαστάξῃ πολὺ (ἔχουμε τόσα παραδείγματα) ἀλλὰ γιὰ σᾶς καὶ μιὰ μέρα εἶνε ἀρκετή. Μόλις κηρυχθῇ ἡ δικτατορία δηλώνετε μ' ἕνα διάγγελμα, (ποὺ θὰ προσφερθοῦμε νὰ σᾶς τὸ τυπώσουμε στὴ «Παπαροῦνα» γιὰ νὰ πᾶμε καὶ μεῖς κατόπιν μέσα), ὅτι υἱοθετεῖτε τὶς ἰδέες τοῦ Χίτλερ καὶ ὅτι θὰ κηρύξετε τὸν πόλεμο στοὺς Ἑβραίους. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν θὰ τὰ βάλετε μὲ τοὺς Ἑβραίους (τί φταῖνε αὐτοὶ ποὺ γεννήθηκαν Ἑβραῖοι;) ἀλλὰ θὰ διατάξετε νὰ κατασχεθοῦν ὅλα τὰ σιμίτια (τὰ ψιλὰ πολίτικα κουλούρια) καὶ νὰ προσκομισθοῦν στὸ γραφεῖο σας ὅπου θὰ εἶνε μαζεμμένα τὰ θύματα (τοῦ καλαμπουριοῦ) καὶ παρουσία αὐτῶν θ' ἀρχίσετε νὰ τὰ καταβροχθίζετε. Ὅταν θὰ φθάσετε στὸ τεσσαρακοστὸ τρίτο, θὰ τοὺς πῆτε: «Μὰ δὲν ρωτᾶτε τί κάνω;» Φυσικά, αὐτοὶ θὰ ρωτήσουν καὶ σεῖς τότε λέτε μὲ στόμφο δικτατορικό:

«ΔΙΕΞΑΓΩ ΑΝΤΙ - ΣΙΜΙΤΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ»

κι' ἀμέσως ἂν μὲν τὸ γραφεῖο εἶνε ἰσόγειο τὸ σκᾶτε ἀπ' τὸ παράθυρο, ἂν ὄχι τότε καταφεύγετε στὰ κεραμίδια, κι' ἀπὸ ἐκεῖ ἂν τὰ καταφέρετε στὴ Ρόδο ποὺ καθὼς ξέρετε ἔχει θαυμάσιο κλῖμα γιὰ δικτάτορες. Γκέκε;

***

Γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ κάτωθι καλαμποῦρι δὲν χρειάζεται καὶ μεγάλη κουταμάρα. Φρονοῦμε ὅτι γιὰ νὰ διαβάζετε «Παπαροῦνα» ἔχετε ἀρκετὰ προσόντα γιὰ νὰ ἐπιτύχετε. Λοιπὸν τυπώνετε στὰ ἐπισκεπτήριά σας ἀπὸ κάτω Ποινικολόγος. (Ἂν δὲν ἔχετε βγάλει οὔτε τὸ ἑλληνικὸ σχολεῖο δὲν ἔχει σημασία) καὶ ὡς διεύθυνσίν σας βάζετε τὴν διεύθυνσιν μιᾶς γνωστῆς ταβέρνας στὴν ὁποίαν πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ συχνάζετε, χωρὶς νὰ παραλείπετε καὶ νὰ πίνετε.

Σὲ λίγο θ' ἀποκτίσετε στὴ ταβέρνα φίλους, στοὺς ὁποίους θὰ λέτε ὅτι εἶσθε δικηγόρος ποινικολόγος.

Ἐπὶ τρεῖς τουλάχιστον μῆνες δὲν θὰ βγῆτε ἀπ' τὴ ταβέρνα.

Αὐτοὶ ποὺ θὰ σᾶς βλέπουν θὰ ἀποροῦν βέβαια λέγοντας μέσα τους: «Τί διάβολος δικηγόρος εἶνε αὐτὸς ποὺ δὲν βγαίνει καθόλου ἀπὸ ἐδῶ;»

Ὥσπου μιὰ μέρα κάποιος θὰ σᾶς ρωτήσῃ:

«Δὲν μοῦ λέτε, σᾶς παρακαλῶ, μὲ τί ὑποθέσεις ἀσχολεῖσθε καὶ πότε;» Τότε σεῖς θυμωμένος γιὰ τὴν ἀναίδειά του τοῦ λέτε:

«Κύριε, ἀσχολοῦμαι μὲ πινικὰς ὑποθέσεις».

Γιὰ ὅτι ἐπακολουθήσῃ δὲν εὐθυνόμεθα. Ἂν ἔχετε γερὲς πλάτες εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιζήσετε, ἀλλοιῶς....

ΦΑΙΔΩΝ

***

Μετὰ τὸ πέρας τῶν Γυμνασιακῶν σπουδῶν σας, ἐγγράφεσθε στὸ Πανεπιστήμιον, στὴ Φιλοσοφικὴ Σχολή. Γλεντᾶτε κάμποσον καιρὸ εἰς βάρος τοῦ πατρικοῦ βαλαντίου καὶ ὕστερα ἀποφασίζετε καὶ παίρνετε τὸ δίπλωμα. Ἕνα ξερὸ δίπλωμα ὅμως δὲ λέει τίποτα. Πρέπει νὰ διορισθῆς, ἀλλὰ οἱ διορισμοὶ εἶνε σήμερα πολὺ δύσκολο πρᾶμα. Σεῖς ὅμως πρέπει νὰ ὑπερνικήσητε ὅλες τὶς δυσκολίες. Θὰ πᾶτε σὲ ὅλους τοὺς κρατοῦντας πολιτικοὺς καὶ θὰ τοὺς τονίσετε ὅτι ὑψιστοι λόγοι διαπράξεως ἑνὸς σοβαροῦ καλαμπουριοῦ, ἐπιβάλλουν τὸν ἄμεσο διορισμό σας ὡς διευθυντοῦ εἰς ἕνα Ἡμιγυμνάσιον Θηλέων. Ἂν σᾶς ποῦν νὰ σᾶς τοποθετήσουν ἀλλοῦ, μὴ δεχθῆτε γιατὶ καλαμποῦρι δὲ γίνεται. Διορίζεσθε τέλος πάντων καὶ ἀναλαμβάνετε τὴ μόρφωση τῶν τρυφερῶν ὑπάρξεων, ἀναμένοντες τὴν ἔλευση τοῦ ἐπιθεωρητοῦ γιὰ νὰ..τοῦ τὴν ἀμολήσετε.

Τὴν ἡμέρα λοιπὸν ποὺ θὰ ἔλθῃ ὁ ἐπιθεωρητὴς θὰ διατάξετε τὶς μαθήτριες νὰ εὑρίσκονται στὴν αἴθουσα μὲ κοντὰ κομπιναιζὸν, ντεκολτὲ, τολμηρὰ, χωρὶς κάλτσες κτλ. Ὅταν ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς ἰδῇ τὴν κατάστασιν αὐτὴ, θὰ ἐκμανῇ ἢ μᾶλλον πρέπει νὰ ἐκμανῇ καὶ πολὺ θὰ μᾶς ὑποχρεώσῃ.

Τί κατάστασις εἶνε αὐτή ; θὰ φωνάξῃ. Πῶς τολμῶσιν αἱ μαθήτριαι νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιόν μου οὕτως ἡμίγυμνοι ; Εἶνε σχολεῖον αὐτὸ ἢ οἶκος ἀνοχῆς ;.

Κε Ἐπιθεωρητά, τοῦ λέτε χωρὶς νὰ χάσετε τὴν ψυχραιμίαν σας. οἱ μαθήτριες εἶνε πολὺ κοινωνικὰ ντυμένες. Εἶνε ἡμίγυμνοι διότι φοιτοῦν εἰς .....Ἡμιγυμνάσιον.

Ἡ ἀπόλυσίς σας εἶνε σίγουρη. Οἱ κόποι τόσων ἐτῶν πάνε χαμένοι. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία. Πρέπει νὰ εἶσθε ὑπερήφανος γιὰ τὸ καλαμποῦρι ποὺ διαπράξατε.

Κ. ΔΟΚΗΣ

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΙΝΕ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ

Νὰ βρεθῇ ὀδοντόπαστα γιὰ τὰ δόντια τοῦ (πριονιοῦ
νὰ πάρῃς λέξι ἀπ' τὸ στόμα τῆς μπουκά- (λας
νὰ πεταλώσῃς ἄλογο μὲ πέταλα... λου- (λουδιῶν
νὰ γεμίσῃς τὸ πιστόλι σου μὲ...δδρόγειον (σφαῖραν
νὰ σὲ πᾶνε μέσα διότι ἐσκότωσες τὴν ὡ- (ρα σου
νὰ σβύσῃ πυροσβέστης τὴ φωτιὰ τῆς καρ- (διᾶς σου
νὰ κάνῃς μπάνιο ἐκεῖ ποὺ τὰ ἔχεις κάνει (...θάλασσα.
νὰ χτίσῃς σπίτι μὲ τὰ τοῦβλα... τοῦ Πα- (νεπιστημίου
νὰ φορέσῃς στὸ κεφάλι σου ἄνθρωπο ποὺ (ἔχει γίνει... φέσι
νὰ φορέσῃς στὰ πόδια σου ἄνθρωπο ποὺ (εἶνε...κάλτσα τοῦ διαβόλου
νὰ σκοτωθῇς ἀπὸ τὰ κουμπούρια τῆς Βα- (σίλως
νὰ βάλῃς στὰ μανικέτια σου τὰ κουμπιὰ (τῆς...Ἀλέξαινας
νὰ προσφέρῃς σὲ βεσποινίδα ἕνα μπουκέτο (ἀπὸ...«παπαρουνες»
νὰ βρῇς μαχαῖρι ποὺ νὰ κόβῃ λάσπη
νὰ δοθῇ συναυλία μὲ ἀστυνομικὰ....δρ- (γανα
νὰ ἰσχυρισθῇς ὅτι αὐτὰ ποὺ διάβασες δεν (εἶνε...τρίχες...

Κ. ΔΟΚΗΣ

Νὰ σκοτώσῃς μὲ φλὶτ τὶς «ἀλογόμυγες (ποὺ σὲ γεμίζουν
νὰ σκοτώνῃς τὴν ὥρα σου μὲ ρεβολβὲρ
νὰ γίνῃς «βαπόρι» καὶ νὰ προσκολλῆθῇς (στὴν ἀκτοπλοΐα
νὰ γίνῃς «μπαροῦτι» καὶ νὰ σὲ πουλάνε (μὲ τὸ δράμι
νὰ γίνῃς «τσιμέντο» καὶ νὰ μπῇς στὸ (τσουβάλι
νὰ ράβῃς πουκάμισα φειδιοῦ
νὰ φορέσῃς «κάλτσα τοῦ διαβόλου»
νὰ γίνῃς «φέσι» καὶ νὰ μπῇς στὸ κεφάλι
νὰ φορέσῃς κολλὲ στὸ λαιμὸ τῆς μπου- (κάλας
νὰ μαγειρέψῃς τὸ σπανάκι τῶν ποδιῶν (σου. (Ἴδε Ἀναπληρωτὴν)
νὰ κάνῃς μανικιοὺρ στὸ χέρι τοῦ γου- (διοῦ
νὰ κουρδίσῃς τὴν πειὸ εὐαίσθητη χορδὴ (τῆς ψυχῆς σου
νὰ τηγανίσῃς τὰ καλαμάρια τοῦ γραφείου (σου
νὰ κυκλοφορήσουν σπίρτα ἄνευ θείου καὶ (ἄνευ θείας
νὰ εἶσαι κουλὸς καὶ νὰ ζητᾷς νὰ σοῦ φο- (ρέσουν μανίκι
νὰ ἀλλάξῃ τσάκισι στὸ καπέλλο ὁ Μερ- (κούρης
νὰ πέσῃς νὰ γκρεμοτσακισθῆς ἀπὸ τις (σκάλες τῆς ὀντουλασιόν
νὰ μετρήσῃς πόσο ὁ Θεὸς εἶνε μεγάλος
νὰ λύσῃς τὰ δεμένα μάτια τῆς τύχης
νὰ σοῦ καθήσῃ στὸ λαιμὸ τὸ κοκκαλάκι (τῆς νυχτερίδας
νὰ γίνῃς ἐγγλέζος στὸ μεθῦσι καὶ ταυτο- (χρόνως νὰ γίνῃς ἀγγλομαθὴς
νὰ παίζῃς μὲ τὶς λέξεις, πρέφα
νὰ δῇς μπαρμποῦνι μὲ μουστάκι ἀ λὰ Χί- (τλερ
νὰ φορέσῃ ὁ παπᾶς τοῦ λαγοῦ τὸ πετρα- (χῆλι
νὰ βρεθῇ φάρμακὸ νὰ χωνεύωνται οἱ ἀ- (χώνευτοι ἄνθρωποι
νὰ παιχθῇ στὸν κινηματογράφο ἡ ταινία.. (...πούχουν μερικοὶ στὴν κοιλιά τους
νὰ βρῇς ράσο γιὰ τοὺς καλογέρους....τοῦ (σβέρκου
νὰ κάνῃς σαλάτα τὶς ἐλῆές...τοῦ προσώ- (που
νὰ κάνῃς περμανάντ στὸ κεφάλι... τοῦ (σκόρδου
νὰ φᾷς αὐγὰ μάτια μὲ γυαλιὰ μυωπίας
νὰ φτιάξῃς δακτυλίδι ἀπὸ χρυσῆ καρδιὰ
νὰ κάνῃς τὰ μαλλιά σου κουβάρια καὶ νὰ (τὰ πουλᾷς
νὰ μαζέψῃς μὲ τὸ φαράσι ὅσα σοῦ σέρνουν (οἱ ἐχθροί σου ἀπὸ πίσω
νὰ χορέψῃς στὸ ταψὶ ταγκὸ
νὰ βρῇς κλειδιὰ γιὰ τὶς πόρτες τοῦ ταβ- (λιοῦ
νὰ πουλήσῃς τὴ δαντέλλα ποὺ φτιάχνουν (οἱ ποδοσφαιρισταὶ στὰ μάτς
νὰ βγάλῃς τὸν περίδρομο χωρὶς νὰ σαι- (τυρογράφος
νὰ βρῇς καπέλλο γιὰ τὸ κεφάλι τῆς καρ- (φίτσας.

ΠΑΛΑΥΓΕΡΑΣ

ΕΟΡΤΑΙ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Βαρνάβα ἑορτάζει ὁ ἀνοιχτόκαρδος φίλος κ. Βαρνάβας Βαρνάβα τοῦ Βαρνάβα. Οἱ πολυπληθεῖς φίλοι του τοῦ εὐχονται νὰ τραβᾷ τὸ κορδόνι εἰς ἔτη πολλά.

ΚΟΥΤΑΜΑΡΕΣ ΔΙΑ-ΛΟΓΩΝ

— Ποία ἡ διαγωγὴ τοῦ κ. Χ. προτοῦ γίνῃ ἁρμοστής ;
— Ἀνάρμοστος.

— Τί ὠφελεῖται τὸ κάθε κορίτσι ποὺ πάει στὸ Ὠδεῖον ;
— Μουσικώνεται.

Εἰς χαρτοπαίγνιον :
— Ἔχεις λιμό ;
— Ὄχι ! Οὔτε λιμό, οὔτε σεισμό, οὔτε καταποντισμό.

Στὸ σχολεῖον :
— Σὲ ποιὰ λοιπὸν συνομοταξία κατατάσσουμε τὰ χταπόδια καὶ φείδια ἀφοῦ εἶνε ἄνευ ὀστῶν ;
— Στὰ ἄν-οστα.

— Γιὰ νὰ παίξῃ κανεὶς στὸν κινηματογράφο τί πρέπει νἄχῃ ;
— Τάλαντον.
— Κι' ὅταν παίξῃ τί γίνεται ;
— Πολυτάλαντος.

Ὁ Διευθυντὴς (στὴν τηλεφωνίτρια). — Τηλεφώνησε νὰ σταλοῦν τὰ ἐμπορεύματα τσὶφ London.
Τηλεφωνήτρια (τηλεφωνεῖ). — Ἀλλό ! ἀλλό !... Τὰ ἐμπορεύματα νὰ σταλοῦν στὸν Τζὶμ Λόντον.

— Ὅταν μὲ χαϊδεύῃ μιὰ γυναῖκα, τό περίεργο, νοιώθω σπασμούς.
— Καὶ πῶς γιατρεύεσαι ἀπὸ τοὺς σπασμούς ;
— Μὲ ἀσπασμούς.

— Πῶς διακρίνεται ἡ σαμπάνια ἀπὸ τὰ ἄλλα ποτά ;
— Ἐκ τῆς ἀκριβωτάτης τιμῆς καὶ ἐκ τῶν ἀφρῶν.
— Καὶ ποιὸς πίνει σαμπάνια ;
— Ὁ ἄφρων.

— Πῶς λέγεται ὁ γάμος τῶν Ἀράβων στὴ γλῶσσα τους ;
— Ἀρραβών.

— Τί κάνει τώρα ὁ Βενιζέλος ὅταν θυμᾶται τὰ παληά του κλέη ;
— Κλαίει.

Στὸ θέατρο :
— Σ' ἀρέσει ἡ πρίμα μπαλλαρίνα ;
— Προτιμῶ τὴν ὄρτσα μπαλλαρίνα.

— Μοῦ χάλασε τὸ ὠτό.
— Νὰ τὸ πᾶς στὸν ὠτολόγο.

— Ἡ τιμὴ τῆς ἀπαχθείσης νέας εὑρέθη ἐν τάξει ;
— Ὄχι ἐν ταξί.

— Τί παθαίνουν οἱ θεαταὶ τῶν ἀθηναϊκῶν θεάτρων ὅταν ἀκοῦν τῶν ἐπαθερησεογράφων μας τὸ πνεῦμα ;
— Πνευμονίαν.

— Δὲν σοῦ φαίνεται πῶς τὴν μεγαλείτερη ρεκλάμα τὴν ἔκανε ὁ Φίξ κατὰ τὰς ἐκλογάς ;
— Μπᾶ, δὲν βαρυέσαι ! Τὴν ἴδια ὅπως πάντα.
— Δηλαδή ;
— Καὶ πρῶτα Ζῦθοι Φίξ καὶ στὰς ἐκλογὰς Ζῆθι Φίξ.

— Σ' ἄρεσε ὁ προχθεσινὸς λόγος τοῦ κ. Κοτζιᾶ ;
— Ὕψος.

(Στὸ μάθημα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης).
Διδάσκαλος.— Γιατί δουλεύουμε ἑξῆ ἡμέρες τὴν ἑβδομάδα ;
Μαθητής.— Ἀπὸ ἕξι.
(Στὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας).
Δάσκαλος.— Ποῦ ἐβασίλευε Τοτὸ ὁ Καῖσαρ ;
Τοτός.— Στὴν Κεσάρεια.

— Πῶς ὀνομάζεται τὸ πλοῖον ποὺ φέρνει τὸν κ. Κονδύλην ;
— Πλοῖον Κονδυλοφόρον.

ΘΕΜΗΣ ΑΘΕΜΗΤΟΣ

ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Νἄξερε ὁ ἄνδρας μου τί ἄσχημος ποὺ εἶνε ἔτσι, ποτὲ δὲ θὰ παρουσιαζότανε στὸν κόσμο!...

Ἀστραπή

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
(ΣΤΗ...ΖΟΥΛΑ)

ΔΙΑΨΕΥΔΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ ΦΟΝΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΟΙ ΔΡΑΣΤΑΙ ΗΘΕΛΟΝ ΝΑ ΦΟΝΕΥΣΟΥΝ ΤΟΝ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΑΙ ΥΠΟΝΟΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ κ. Π. ΓΥΠΑΡΗ

Ο ΜΑΛΑΚΑΣΑ ΚΗΡΥΤΤΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΟΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΤΟΛΜΗΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΠΙΜΕΝΟΝΤΟΣ ΝΑ ΖΗ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Εὐθὺς ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς στυγερᾶς ἀποπείρας διαφυγῆς τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπὸ τὰς σφαίρας τῶν δραστῶν, συντάκται μας, ἐπιβάντες τεθωρακισμένων αὐτοκινήτων ἔσπευσαν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, ὅπου εὗρον τοὺς εἰσαγγελεῖς, τοὺς ἀνακριτὰς καὶ τοὺς ἀστυνόμους, καθημένους μετὰ τῶν δολοφόνων καὶ συζητοῦντας μετ' αὐτῶν εἰρηνικώτατα. Οἱ δολοφόνοι ἦσαν τελείως εὐχαριστημένοι, διότι διέφυγε τὸ θῦμα των, δὲν ἠδυνήθησαν δὲ νὰ ἀποκρύψουν την χαράν των ὅταν ἐπληροφορήθησαν ὅτι ἂν ὅλαι των αἱ σφαῖραι ἐπετύγχανον τὸ θῦμα εἰς τὴν καρδιακὴν χώραν, ὁ κ. Βενιζέλος δὲν θὰ ὑπῆρχε σήμερον εἰς τὴν ζωήν. Εἰς τοῦτο συνεφώνησαν καὶ οἱ παριστάμενοι ἰατροδικασταί, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν εἶχον ἀντιληφθῆ καλῶς τί εἶχε συμβῆ.

Οἱ συντάκται μας ὅμως δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τοῦτο. Μόλις εἶδον τὸν κ. Τσαλδάρην, προσερχόμενον εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος τὸν ἐπλησίασαν μὲ ἐκδηλώσεις συμπαθείας, ἀφοῦ δὲ τὸν συνεχάρησαν διὰ τὴν ὡς ἐκ θαύματος σωτηρίαν του ἀπὸ τὰς σφαῖρας τῶν δολοφόνων, τὸν ἠρώτησαν περὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἀποπείρας.

— Περὶ ποίας ἀποπείρας, ὁμιλεῖτε; Ἠρώτησεν ὁ κ. Πρόεδρος, ἐνῷ συγχρόνως ἤνοιγε τὸ στομα του διὰ νὰ χασμηθῇ.

—Ὁμιλοῦμεν περὶ τῆς ἀποπείρας πρὸς διατάραξιν τῆς σεπτῆς ἡσυχίας σας, Ἐξοχώτατε, ἐπεξήγησαν οἱ συντάκται μας.

—Ἠμπορῶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον, ἐτόνισεν ὁ κ. Τσαλδάρης, ὅτι οὐδεμία τοιαύτη ἀπόπειρα εἶνε ἱκανὴ νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα. Οὐδέποτε, κύριοι, πρόκειται νὰ χάσω τὴν ἡσυχίαν μου διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου. Ἀφίσατε νὰ κοιμηθοῦν τὰ πάθη. Ὁ ὕπνος εἶνε τὸ ἱερώτερον τῶν ἀγαθῶν καὶ τὸ τιμιώτερον τῶν καθηκόντων μας. Ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος ἐκοιμᾶτο κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀποπείρας, οὐδέποτε θὰ ἐγίνετο στόχος τῶν δολοφονικῶν σφαιρῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπεστάλησαν ποὸς αὐτόν, συνοδευόμεναι ὑπὸ τῶν σχετικῶν κρότων. Οὔτε αἱ ἐκπυρσοκροτήσεις τῶν ὅπλων θὰ ἠδύναντο νὰ τὸν ἐξαγάγουν ἀπὸ τὸν βαθὺν ὕπνον του. Εἶμαι βέβαιος, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅτι καὶ ἂν ἀκόμη ὁ κ. Βενιζέλος ἀπουσίαζεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, πάλιν αἱ σφαῖραι τῶν δολοφόνων δὲν θὰ τὸν ἐπετύγχανον, ὅπως δὲν τὸν ἐπέτυχαν ἄλλοτε εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Λυῶνος.

Οἱ συντάκται μας, κατόπιν τῶν σοβαρωτάτων αὐτῶν δηλώσεων, ἐστράφησαν πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον.

—Παρακαλῶ νὰ διεψεύσετε ἀπολύτως τὰ περὶ δολοφονικῆς ἀποπείρας κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ κ. Τσαλδάρη, εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος πρὸς τοὺς συντάκτας μας. Ἡ δολοφονικὴ ἀπόπειρα ἐστρέφετο ἐναντίον μου καὶ μόνον ἐναντίον μου. Αὐτὸ τοὐλάχιστον ὑποπτεύομαι ἐγώ. Ἐκ τῶν σφαιρῶν αἱ ὁποῖαι προσεφέροντο εἰς ἐμέ, τὰς ὁποίας ὅμως ἐγωϊστικώτατα ἐσφετερίζετο ἡ σύζυγός μου, ἡ ὁποία ὡς νὰ μὴ ἤρκει ἡ τοιαύτη πλεονεξία της, ὀλίγου δεῖν νὰ μεταφερθῇ εἰς ἄλλας σφαῖρας.

—Ποῖαι εἶνε αἱ ἀξιώσεις σας ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν; Ἠρώτησαν κατόπιν οἱ συντάκται μας.

—Ἀξιῶ πρὸ παντὸς νὰ μοῦ παραδοθοῦν ὅλαι αἱ σφαῖραι αἱ ὁποῖαι ἐρρίφθησαν ἐναντίον μου, εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος. Αἱ σφαῖραι αὐταὶ μοῦ ἀνήκουν. Δι' ἐμὲ προωρίζοντο καὶ πρὸς ἐμὲ κατηυθύνοντο.

13η ΩΡΑ

ΤΖΙΦΟΣ

Ρέ, χάλασε στ' ἀληθινὰ ἡ πλάση (τοῦ Θεοῦ
ψεύτισ' ἡ χτίση, ἀλλοίμονο καὶ γί- (νηκε μπαμπέσα,
τὸ «ναὶ» δὲν εἶνε πλέον «ναί», τὸ («οὔ» δὲν εἶνε «οὔ»
τὸ ὁποῖον, βράσε μέσα!
Ὁ Παναγιώτης κυβερνάει μ' ὅλο (τὸ σοβαρό του
καὶ μιὰ χαρὰ οἱ φίλοι του λὲν πῶς (τὰ καταφέρνει
κι' ὁ Βενιζέλος, ὅπως λέν, λυσσάει (ἀπ' τὸ κακό του,
μὰ ὅσο καὶ νὰ πολεμάῃ, ὅμως δὲν (τὸν τουμπέρνει.
Στὸ μεταξύ, ἀδρεφάκι μου, τὰ (πράγματα εἶνε σκοῦρα,
δίχως πεντάρα μένουν τὰ δεμόσια (ταμεῖα,
οὔλα τὰ πάντα γένηκαν σὰν εἶδος (σαλαμοῦρα
καὶ γλήγορα θὰ χρειασθοῦν κι' (ἄλλα φρενοκομεῖα.
Ἤρθαν κ' ἐμπειρογνώμονες μπα- (νίσαν τὴν κατάστα—
καὶ τὸ τί εἶπαν, ἄστα!
Δὲν ἔχουμε, λέει, ψιλὴ μὰ ἐκείνους (δὲν τοὺς μέλει
ὁ δανειστὴς ποὺ τὸν παρᾶ μᾶς ἔ- (δωκε, τὸν θέλει.
Ἄμ δέ! Ρὲ Βρώπη ἄτιμη κακοῦρ- (γα κι' αἱμοβόρα
ἐμεῖς θενὰ δουλεύουμε καὶ σὺ θε- (νὰν τὰ χάβῃς;
Μάθε λοιπὸν π' ὁ Ἕλληνας εἶνε (λιγάκι τζόρα
καὶ παρὰ τοῦ μὴν ἔχοντα πεντάρα (δὲν θὰ λάβῃς!..

ΦΟΝ ΦΑΠΠΕΝ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΠΛΗΡΕΣ ΦΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΔΕΝ ΕΠΡΟΚΕΙΤΟ ΠΕΡΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ ΑΛΛΑ ΠΕΡΙ ΠΕΙΡΑΜΑΤΟΣ

Ο κ. ΤΑΝΑΓΡΑΣ ΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΩΝ!

ΑΙ ΘΕΩΡΙΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΨΥΧΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΣΥΜΜΑΖΕΥΕΤΑΙ!...

ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ

ΣΟΒΑΡΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ἡ ὑπόθεσις τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Δημιουργοῦ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος ἐκαλύπτετο ὑπὸ ἀπλέτου σκότους, μέχρι τῆς στιγμῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνέλαβε τὴν διαφώτισίν της ἡ Ἑταιρεία «Πάουερ» ποὺ ἐχρησιμοποίησε πρὸς τοῦτο ὅλους τοὺς διαθεσίμους λαμπτῆρας της, ἐντάσεως 10.000.000 κηρίων (καὶ δεσποινίδων). Κατὰ τὰς ἐντελῶς τελευταίας ἀνακοινώσεις τῶν διενεργούντων τὰς ἀνακρίσεις, ἡ ἀπόπειρα κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ κ. Βενιζέλου δὲν ἦτο ἀκριβῶς ἀπόπειρα, ἀλλ' εἶχε τὴν ἔννοιαν πειράματος. Τὸ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πειράματος ἐξάγεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐκ τῆς πεντηκοντάδος τῶν σφαιρῶν, αἱ ὁποῖαι ἐρρίφθησαν κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, οὐδεμία κατώρθωσε νὰ διατρύσῃ τὴν ἐπιδερμίδα του, παρ' ὅλον ὅτι ἡ φήμη τὴν φέρει ὡς λεπτοτάτην. Ποῦ ὀφείλεται τοῦτο; Κατὰ τὰς ἐπιμόνως κυκλοφορούσας διαδόσεις τοῦ αὐτοκινήτου τὸ ὁποῖον κατεδίωξε τὸν κ. Βενιζέλον ἐπέβαινεν ὁμὰς ξένων ἐπιστημόνων τοῦ Ἰνστιτούτου Ροκφέλλερ, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἔλθει εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ ἐξετάσουν τὴν δυνατότητα τῆς κατασκευῆς ἑνὸς ἀδιαπεράστου θώρακος. Οἱ ξένοι ἐπιστήμονες ἐργαζόμενοι μὲ πᾶσαν μυστικότητα, ἐξέλεξαν ὡς στόχον τῶν πειραμάτων των τὸν κ. Βενιζέλον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπρόκειτο νὰ δοκιμάσουν σφαῖρας ντούμ-ντούμ ὡς καὶ τὴν βλητικότητα ὁπλοπολυβόλων νεωτάτου συστήματος. Οἱ ξένοι ἐπιστήμονες ἐσκόπευαν ὅπως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πειράματός των ὑποβάλλουν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ἔκθεσιν περὶ τῆς ἀνάγκης κατασκευῆς ὅπλων περισσότερον ἀποτελεσματικῶν, πρὸς χρησιμοποίησιν των ἐναντίον πρώην πρωθυπουργῶν, τῶν ὁποίων τὸ τομάρι εἶνε ἀποδεδειγμένως σκληρόν.

Κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τῶν δολοφόνων, ἡ ἐπιτυχία τοῦ πειράματος ὑπῆρξε πλήρης. Ἐρρίφθησαν κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου περὶ τὰς 50 σφαῖρας, καμμία ὅμως δὲν τὸν ἔθιξεν. Ἀντιθέτως, αἱ σφαῖραι ποὺ προσέπιπτον ἐπὶ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἔκαμναν ἐπάνω του «γκὲλ» καὶ ἐπανήργοντο εἰς χεῖρας τῶν πειραματιστῶν, οἱ ὁποῖοι τὰς ἔριπτον ἐκ νέου πρὸς τὸ μέρος τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἀλλὰ καὶ πάλιν αἱ σφαῖραι ἐπανήργοντο εἰς τοὺς ἀποστολεῖς των, ἐκ συνηθείας πλέον. Τοῦτο τὸ πείραμα διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰ λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ εἰς ἀπόστασιν πολλῶν χιλιομέτρων. Θὰ διήρκει δὲ ἀκόμη, ἂν ὁ κ. Βενιζέλος παρεξηγήσας τὸν ἐπιστημονικὸν σκοπὸν, τοῦ ὁποίου οὕτως εἶχε γίνει στόνος, δὲν εἰσήργετο εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν».

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΝΕ ΑΘΑΝΑΤΟΣ;

Κυκλοφορεῖ μετ' ἐπιτάσεως ἡ φήμη ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος εἶνε ἄτρωτος καὶ ἀθάνατος, καὶ ὅτι ἀντὶ γιὰ στραγάλια, μασσάει σφαῖρες.

Κατόπιν τῆς διαπιστώσεως αὐτῆς, ὅλαι αἱ πιθαναὶ μελλοντικαὶ ἀπόπειραι κατὰ τῆς ζωῆς του δὲν θὰ γίνουν, διότι οἱ κ. κ. δολοφόνοι οὐδεμίαν ἔχουν ὄρεξιν νὰ ματαιοπονοῦν. Ἐπίσης οἱ συλληφθέντες ἢ συλληφθησόμενοι ὡς ἔνοχοι δὲν θὰ παραπεμφθοῦν εἰς δίκην, δυνάμει τοῦ νόμου «περὶ Ἀδυνάτου».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Οἱ Διευθυνταὶ τῶν ἐφημερίδων εὐχαριστοῦν διὰ τῆς «Παπαρούνας» δημοσίᾳ τοὺς δράστας τῆς ἐναντίον τοῦ Βενιζέλου δολοφονικῆς ἀποπείρας, διότι μὲ τὴν πρᾶξίν των ἀνέβασαν τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων κατὰ μερικὰς χιλιάδας φύλλων.

Τοιοῦτοι δολοφόνοι τιμοῦν οἱανδήποτε..... κυκλοφορίαν.

ΜΟΥΣΙΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ

Ὅταν ὁ πόλισμαν τῆς τροχαίας κινήσεως ἔχει ταλέντο μαέστρου...
(Σκίτσο τοῦ κ. Σταμ. Πολενάκη)